

دولت

رئیس جمهوری عصر دیروز در چهارمین نشست علنی مجلس شورای اسلامی برای بررسی عملکرد دولت در اجرای برنامه هفتم حضور یافت. محور سخنان مسعود پزشکیان نه دفاع از دولت بود، نه صرفاً بیان انتظارات از مجلس. محور سخنان رئیس جمهوری که فراتر از برنامه هفتم بود، این بود: دولت و مجلس دست به دست هم بدهند تا مشکلات کشور را به صورت ریشه‌ای حل کنند. بر همین اساس، پزشکیان پس از طرح مشکل کشور به این صورت که «علت‌العلل تورم، ناترازی منابع و هزینه‌هاست»، راه‌حل را هم روی میز مشترک دو قوه گذاشت: «نمایندگان کمک کنند اصلاح ساختاری را از دستگاه اجرایی شروع کنیم.» پزشکیان نه دولت را از مشکلات مبرا کرد و نه در باغ سبز نشان داد. به جای این‌ها، رئیس جمهوری مشکلات را گشت و راه‌حل را «ریل‌گذاری مجلس» برای «حرکت اصلاحی دولت» عنوان کرد.

دولت و مجلس: عامل تورم

رئیس جمهوری سخنان خود را با قدردانی از مجلس شورای اسلامی بابت پیگیری فرآیند اجرای برنامه هفتم آغاز کرد و پس از اشاره به مشکلات دولت در ابتدای کار گفت: «امروز توانسته‌ایم بسیاری از این مشکلات را رفع کنیم.» رئیس جمهوری با بیان اینکه «در جلسه غیرعلنی به نمایندگان عرض کردم که عامل اصلی تورم ما، یعنی دولت و مجلس هستیم»، گفت: «ما بودجه را با کسری تدوین و تصویب می‌کنیم؛ در نتیجه آن توقعاتی ایجاد می‌شود که منابع مالی برای برآوردن آنها وجود ندارد و باعث گرانی‌هایی می‌شود که شما نمایندگان از آن گلایه دارید.» پزشکیان اضافه کرد: «خواسته ما از شما نمایندگان محترم این است کمک کنید تا بودجه را بدون کسری تدوین کنیم. تدوین بودجه بدون کسری یعنی توسعه متناسب. با این هدف‌گذاری توسعه (موجود) هر برنامه‌ای بنویسید و بنویسیم، کسری خواهد داشت و نمی‌تایم. با همه مشکلات مردم هم همراهی خوبی با ما کردند و باید پاسخ شایسته‌ای به این همراهی

رفع مشکل را از دولت آغاز کنید

رئیس جمهوری برای اصلاح ساختارها، نه اشاره‌ای به جای دیگری کرد نه انتظاری را مطرح کرد، بلکه در مقابل، از نمایندگان خواست کمک کنند اصلاح ساختارها و سیاست‌ها از خود دولت آغاز شود. پزشکیان گفت: «حرف ما این است که بیاپید رفع مشکل را از خود ما، از خود دولت آغاز کنید. اصلاً کاری به جاهای دیگر ندارم، بیاپید کمک کنید برای شروع، دولت را کوچک کنیم.» وی با یادآوری اینکه «البته در بسیاری از عرصه‌ها با هماهنگی و همکاری مجلس و قوه قضائیه توانسته‌ایم بر خیلی از مشکلات غلبه کنیم»، اظهارکرد: «قطعاً اگر با هم هماهنگ نبودیم، به همین اهداف هم دست نمی‌یافتیم. با همه مشکلات مردم هم همراهی خوبی با ما کردند و باید پاسخ شایسته‌ای به این همراهی

رئیس مجلس شورای اسلامی:

برنامه هفتم، میثاق ملی و مبنای بودجه ۱۴۰۵ است

رئیس مجلس شورای اسلامی در جلسه علنی نوبت عصر دیروز مجلس برای بررسی اجرای سال اول برنامه هفتم توسعه، بر ضرورت پایداری دولت و مجلس به مقاد این برنامه تأکید کرد. محمدباقر قالیباف گفت: «دولت یک ماه فرصت دارد طبق جمع‌بندی‌های مطرح‌شده در این نشست، بودجه سال ۱۴۰۵ را بر اساس برنامه هفتم توسعه و پیشرفت کشور تنظیم کند و تا اول دی‌ماه به مجلس شورای اسلامی ارائه دهد.»

وی با اشاره به پایان سند چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور در سال ۱۴۰۴، اظهار کرد: «امروز تنها سند بالادستی

عکس: علی محمدی ایران

رئیس جمهوری در نشست بررسی عملکرد دولت در اجرای برنامه هفتم:

کمک کنید بودجه را بدون کسری تدوین کنیم

نمایندگان کمک کنند اصلاح ساختاری را از دستگاه اجرایی شروع کنیم

رئیس جمهوری اضافه کرد: «تا پایان اسامال ۷ تا ۸ هزار مگاوات برق خورشیدی دیگر وارد مدار و مشکل ناترازی انرژی رفع خواهد شد. تکلیف قانون برنامه، نصب ۱۰ هزار مگاوات در ۵ سال بود که ۸۰ هزار مگاوات قرارداد احداث نیروگاه خورشیدی و بادی منعقد شد.» وی با اشاره به اینکه ندیم. تلاش کردیم جلوی هزینه‌های غیرضروری را بگیریم. حتی استخر دفتر رئیس جمهوری را جمع کردیم: آنچه می‌توانستیم، برای مدیریت مصرف در نهاد ریاست جمهوری انجام دادیم.»

رئیس جمهوری اضافه کرد: «در عرصه ناترازی‌ها مطلع هستیم»، تصریح کرد: «با وجود همه مشکلات در یک سال گذشته ۱۱ هزار کلاس درس بدون اعتبارات دولتی و با تکیه بر ظرفیت مردمی ساخته شد. در کردستان با خانمی مواجه شدیم که دیه فرزند دلبندش را صرف ساخت مدرسه کرد تریبونی، تقصیر مشکلات را به گردن

رئیس جمهوری اضافه کرد: «تا پایان اسامال ۷ تا ۸ هزار مگاوات برق خورشیدی دیگر وارد مدار و مشکل ناترازی انرژی رفع خواهد شد. تکلیف قانون برنامه، نصب ۱۰ هزار مگاوات در ۵ سال بود که ۸۰ هزار مگاوات قرارداد احداث نیروگاه خورشیدی و بادی منعقد شد.» وی با اشاره به اینکه ندیم. تلاش کردیم جلوی هزینه‌های غیرضروری را بگیریم. حتی استخر دفتر رئیس جمهوری را جمع کردیم: آنچه می‌توانستیم، برای مدیریت مصرف در نهاد ریاست جمهوری انجام دادیم.»

رئیس مجلس شورای اسلامی در جلسه علنی نوبت عصر دیروز مجلس برای بررسی اجرای سال اول برنامه هفتم توسعه، بر ضرورت پایداری دولت و مجلس به مقاد این برنامه تأکید کرد. محمدباقر قالیباف گفت: «دولت یک ماه فرصت دارد طبق جمع‌بندی‌های مطرح‌شده در این نشست، بودجه سال ۱۴۰۵ را بر اساس برنامه هفتم توسعه و پیشرفت کشور تنظیم کند و تا اول دی‌ماه به مجلس شورای اسلامی ارائه دهد.»

وی با اشاره به پایان سند چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور در سال ۱۴۰۴، اظهار کرد: «امروز تنها سند بالادستی

گزارش

روزگشته سخنگوی قوه قضائیه در سسی‌وهفتمین نشست خبری خود، در پاسخ به سؤالی درباره اظهارات یکی از نمایندگان مبنی بر اعطای فرصت دو ماهه به بابک زنجانی برای تسویه بدهی‌های خود، اظهار کرد: «در این پرونده، از محل واگذاری اموال منتهم به شرکت ملی نفت ایران اقداماتی صورت گرفته است؛ بخشی از این اموال به نام شرکت ملی نفت ایران منتقل شد و بخشی دیگر به نام شرکت ثبت نفت، اما تحت سرپرستی آن قرار گرفت، از جمله محموله‌ای که به نظر کارشناسان تعیین و به کشور وارد شد و شرکت ملی نفت پذیرفت آن را در قبال بدهی بابک زنجانی به فروش برساند.» به گزارش میزان، اصغر جهانگیر افزود: «این توافقات در گذشته انجام شده بود، اما پس از مدتی شرکت ملی نفت اعلام کرد این محموله شامل فلزات گرانبه‌ای بود که به کشور وارد شده، کارشناسی و قیمت‌گذاری شده بود و سپس تحویل خزانه بانک مرکزی شد. این روند از نظر قوه قضائیه به منزله اجرای حکم محسوب می‌شود.»

سخنگوی قوه قضائیه همچنین با بیان اینکه «با این حال، به‌دلیل شرایط خاص کشور و محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها، امکان فروش با مصرف آن کالای تحویل شده برای شرکت ملی نفت وجود نداشته است»، تأکید کرد: «به همین دلیل شرکت ملی نفت ایران اخیراً با بابک زنجانی توافق کرده است که وی در مدت دو ماه از تاریخ پنجم مرداد ۱۴۰۴ یک مبلغ مندرج در صورت‌مهر بابک زنجانی، نگران بوده و به حساب بانک مرکزی را تسویه بدهی‌های خود، اظهار کرد: «در این پرونده، از محل واگذاری اموال منتهم به شرکت ملی نفت ایران اقداماتی صورت گرفته است؛ بخشی از این اموال به نام شرکت ملی نفت ایران منتقل شد و بخشی دیگر به نام شرکت ثبت نفت، اما تحت سرپرستی آن قرار گرفت، از جمله محموله‌ای که به نظر کارشناسان تعیین و به کشور وارد شد و شرکت ملی نفت پذیرفت آن را در قبال بدهی بابک زنجانی به فروش برساند.» به گزارش میزان، اصغر جهانگیر افزود: «این توافقات در گذشته انجام شده بود، اما پس از مدتی شرکت ملی نفت اعلام کرد این محموله شامل فلزات گرانبه‌ای بود که به کشور وارد شده، کارشناسی و قیمت‌گذاری شده بود و سپس تحویل خزانه بانک مرکزی شد. این روند از نظر قوه قضائیه به منزله اجرای حکم محسوب می‌شود.»

سخنگوی قوه قضائیه همچنین با بیان اینکه «با این حال، به‌دلیل شرایط خاص کشور و محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها، امکان فروش با مصرف آن کالای تحویل شده برای شرکت ملی

قادریم مشکلات را حل کنیم»، افزود: «اگر دست به دست هم دهیم و نپذیریم ایران از دیگران ضعیف‌تر باشد، هیچ قدرتی نمی‌تواند ما را به زانو درآورد.»

مردم از خدمات گلایه دارند

رئیس جمهوری به نتایج نظرسنجی‌ها و نارضایتی مردم از کیفیت خدمات دولتی اشاره و تصریح کرد: «باید کاری کنیم مردم از ما راضی باشند. باید به شکل شایسته به مردم خدمت ارائه کنیم و نباید برای آنان قیافه بگیریم یا منتی بر آنان بگذاریم و طبیعی است شاخص درستی یا غلط بودن عملکرد ما ست.»

پزشکیان با اشاره به اینکه «البته اصلاح این امور یکباره اتفاق نمی‌افتد»، گفت: «اگر در اشتباه ما تعدمی نباشد، باید برای اصلاح فرصت دهیم و به جای تخریب و نهمت زنی، کمک کنیم اشتباهات اصلاح شود.»

وی با بیان اینکه «برای بنده فرقی ندارد افراد از کدام حزب و جناح هستند، هر کس که بتواند به ما در رفع مشکلات کمک کند، دست او را می‌پوسیم»، اظهارکرد: «ما اصلاح ساختار را از خودمان شروع کرده‌ایم و طبیعی است که برخی هم از ما ناراحت شوند، اما چاره‌ای نداریم؛ ما قصد ناراحت کردن کسی را نداریم، اما باید این ساختار را سامان دهیم.»

رئیس جمهوری با بیان اینکه «همه ما باید نقایص خودمان را بپذیریم»، افزود: «همه دستگاه‌ها باید ضعف‌های خود را شناسایی و رفع کنند و برای خدمت به مردم دست در دست هم بدهند. ستون خیمه نظام رهبر معظم انقلاب است و باید تحت رهنمودهای ایشان اختلافات را حل و همکاری کنیم.»

پزشکیان تصریح کرد: «در دوران جنگ هراسی از اینکه چه اتفاقی بیفتد نداشتیم، اما از اختلاف و اینکه نتوانیم اختلافات را حل کنیم، نگران بوده و هستم. نیازی به توطئه و دشمنی رژیم صهیونیستی نیست، همین که نتوانیم اختلافات را رفع کنیم، به راحتی به هم انگ زده و یکدیگر را محکوم کنیم، مشکل خواهیم داشت. وجود رهبر معظم انقلاب بسیار ذی‌قیمت است و باید آن را قدر بدانیم و محکم پشت سر ایشان بایستیم و ما ایستاده‌ایم.»

رئیس جمهوری تأکید کرد: «این مسأله را با قدرت می‌گوییم و هیچ واهمه‌ای هم نداریم. امروز امید دشمنان، رژیم صهیونیستی، آمریکا و اروپا این است که در ایران تنش اجتماعی ایجاد و برای اهداف خود سوءاستفاده کنند. اگر به مردم ثابت کنیم به دنبال حل مشکلات هستیم، با ما همراهی خواهند کرد.»

پزشکیان در زمینه مسأله آب اظهارکرد: «اینکه در رسانه‌ها یکدیگر را منتهم به ناکارآمدی کنیم، چاره نیست. اگر کسی ادعا دارد می‌تواند وضعیت را طور دیگری مدیریت کند، به او اختیار کامل می‌دهم تا مشکل را مدیریت کند. همه ما باعث بروز این مشکل شدیم و اصلاح را باید از خودمان شروع کنیم.»

تلاش دولت برای پایداری به قانون

پزشکیان با بیان اینکه «نهایت تلاش خود را برای پایداری به قانون به کار گرفته‌ایم»، تصریح کرد: «تلاش کرده‌ایم همه آنچه در برنامه هست اجرا کنیم، اگر نتوانستیم بخشی را اجرا کنیم، بهتر از هر کس می‌دانید جنگ چقدر برای ما هزینه ایجاد کرد و تحریم‌ها سرمایه‌گذاری خارجی را محدود کرد. اینها مسائل بدهیی هستند که جای دعوا ندارند. ما به دنبال حل مشکلات هستیم و شما هم در این مسیر به ما کمک کنید. بیاپید مقررات را به نفع رونق اقتصادی و تجارت اصلاح کنیم و جلوی تورم را بگیریم.» رئیس جمهوری با اشاره به اینکه «بندبر اساس اظهارات شما مسیر خود را اصلاح می‌کنم»، افزود: «مجلس هم چهارچوب‌های قانونی را به شکلی تنظیم کند که بتوانیم اجرا کنیم و به اندازه منابع موجود تکلیف و توقع ایجاد کنیم. هرچه کسری بودجه امسال را کمتر کنیم، بهتر است و حذف هزینه‌های اضافی در اول هم از دولت شروع کنیم؛ ما آمادگی داریم، هزینه‌ها که کم شد، به مالیات‌دهندگان هم فشار وارد نمی‌شود.»

پزشکیان تصریح کرد: «امیدوارم تحت رهنمودهای مقام معظم رهبری بتوانیم مسائل و مشکلات را حل کنیم و ایرانی آباد و سربلند برای همه ایرانیان بسازیم که وحدت و انسجام آن خاری در چشم دشمنان باشد.»

درصد از مشکلات کشور است، اما ضعف کارکردی، ناکارآمدی فرآیندی و بهره‌وری پایین در نظام اداری و آموزشی موجب چالش‌های جدی در حوزه معیشت و سلامت شده است. این مسائل در برنامه هفتم به‌صورت جامع دیده شده‌اند و باید با تصمیمات شجاعانه و مدبرانه اصلاح شوند، حتی اگر این تصمیم‌ها تلخ باشد.»

وی در پایان با اشاره به وضعیت تورم گفت: «شاخص قیمت مصرف‌کننده در برنامه پنجم ۷/۲ برابر، در برنامه ششم ۸/۷ برابر و تا مهر ۱۴۰۴ نسبت به دوره قبل ۷/۱۳ برابر شده است. اگر مسیر گذشته را ادامه دهیم، ما به محدث و انسجام آن خاری در چشم دشمنان باشد.»

درصد از مشکلات کشور است، اما ضعف کارکردی، ناکارآمدی فرآیندی و بهره‌وری پایین در نظام اداری و آموزشی موجب چالش‌های جدی در حوزه معیشت و سلامت شده است. این مسائل در برنامه هفتم به‌صورت جامع دیده شده‌اند و باید با تصمیمات شجاعانه و مدبرانه اصلاح شوند، حتی اگر این تصمیم‌ها تلخ باشد.»

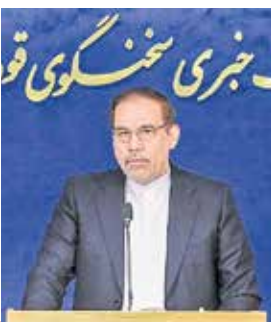
وی در پایان با اشاره به وضعیت تورم گفت: «شاخص قیمت مصرف‌کننده در برنامه پنجم ۷/۲ برابر، در برنامه ششم ۸/۷ برابر و تا مهر ۱۴۰۴ نسبت به دوره قبل ۷/۱۳ برابر شده است. اگر مسیر گذشته را ادامه دهیم، ما به محدث و انسجام آن خاری در چشم دشمنان باشد.»

درصد از مشکلات کشور است، اما ضعف کارکردی، ناکارآمدی فرآیندی و بهره‌وری پایین در نظام اداری و آموزشی موجب چالش‌های جدی در حوزه معیشت و سلامت شده است. این مسائل در برنامه هفتم به‌صورت جامع دیده شده‌اند و باید با تصمیمات شجاعانه و مدبرانه اصلاح شوند، حتی اگر این تصمیم‌ها تلخ باشد.»

خالی‌فروشی نهاده‌های دامی

سخنگوی قوه قضائیه، درباره ورود دستگاه قضایی به موضوع نهاده‌های دامی و احتمال تشکیل پرونده برای شرکت‌های واردکننده، گفت: «برخی افراد بدون انجام واردات قطعی اقدام به خالی‌فروشی کرده و سوءاستفاده‌های کلانی انجام داده‌اند. پرونده‌هایی برای افراد متخلف تشکیل شده و پس از اخذ دفاع از متهمان شاغل و مدیران دولتی که به وظیفه خود عمل نکرده بودند، همچنین برای مدیرعامل چهار شرکت که به میزان صدها هزار تن خالی‌فروشی کرده بودند پرونده تشکیل شد که بزودی به مرجع صالح قضایی ارسال خواهد شد.»

پرونده بانک سرمایه گفت: «با صدور حکم جدید در پرونده، محمدرضا جبارانی به پرداخت حدود ۱۸ هزار میلیارد ریال دیگر در راستای جبران خسارات و ضرر و زیان وارده ناشی از جرم به‌صورت روزشمار محکوم شد.»

حساب‌های بانک مرکزی هم متوقف نشده است، بلکه در دوره مدیریت این افراد، شاهد هستیم اضافه برداشت از بانک به ۱۸۱ هزار میلیارد و زیان انباشته نیز ۳۶۸ هزار میلیارد تومان افزایش یافته است.»

وی افزود: «مدیرعامل سابق و رئیس هیأت مدیره بانک و عضو هیأت مدیره بانک احضار و در ۵ مهر ۱۴۰۴ تعقیب اتهام شدند، اتهام آنان مشارکت در تصرف غیرمجاز و تصبیع وجوه عمومی از طریق اضافه برداشت کلان و بی‌ضابطه است که منجر به زیان گسترده در بانک شده و مشارکت در کلاهبرداری موضوع ماده ۲۵۸ «قانون تجارت» و «مشارکت در خیانت در امانت نسبت به منابع بانکی و سپرده‌های مردم از طریق افزایش زیان انباشته بانک در زمان شروع مدیریت‌شان» است که میزان آن ۲۵۴ میلیارد و تا به رشد ۷۶ درصدی در یک سال گذشته، به ۴۴۹ همت رسیده است. جهانگیر اظهار کرد: «به علاوه برای مدیرعامل وقت و رئیس

نفت وجود نداشته است»، تأکید کرد: «به همین دلیل شرکت ملی نفت ایران اخیراً با بابک زنجانی توافق کرده است که وی در مدت دو ماه از تاریخ پنجم مرداد ۱۴۰۴ یک مبلغ مندرج در صورت‌مهر بابک زنجانی، نگران بوده و به حساب بانک مرکزی را تسویه بدهی‌های خود، اظهار کرد: «در این پرونده، از محل واگذاری اموال منتهم به شرکت ملی نفت ایران اقداماتی صورت گرفته است؛ بخشی از این اموال به نام شرکت ملی نفت ایران منتقل شد و بخشی دیگر به نام شرکت ثبت نفت، اما تحت سرپرستی آن قرار گرفت، از جمله محموله‌ای که به نظر کارشناسان تعیین و به کشور وارد شد و شرکت ملی نفت پذیرفت آن را در قبال بدهی بابک زنجانی به فروش برساند.» به گزارش میزان، اصغر جهانگیر افزود: «این توافقات در گذشته انجام شده بود، اما پس از مدتی شرکت ملی نفت اعلام کرد این محموله شامل فلزات گرانبه‌ای بود که به کشور وارد شده، کارشناسی و قیمت‌گذاری شده بود و سپس تحویل خزانه بانک مرکزی شد. این روند از نظر قوه قضائیه به منزله اجرای حکم محسوب می‌شود.»

آخرین وضعیت پرونده بانک آینده

سخنگوی قوه قضائیه درباره اینکه روند رسیدگی پرونده مدیران سابق بانک آینده در چه وضعیتی قرار دارد، گفت: «افراد مذکور، مدیرانی هستند که منصوب از طرف وزارت اقتصاد و دارایی و بانک مرکزی بوده و مکلف بودند که امور بانک آینده را در طی این سال‌هایی که در اختیارشان بوده، ساماندهی کنند تا زیان انباشته آن کاهش پیدا کند.»

کاهش پیدا کند.» «متأسفانه این مدیران در طول سال‌هایی که بر بانک نظارت کردند، نتها زیان انباشته کاهش پیدا نکرده است و برداشت از

آیا افزایش قیمت سوخت، تنها راه نجات بخش انرژی است؟

گزارش

محمدحسین صفایی- کارشناس انرژی

ایلاخ «برنامه جامع تأمین و تخصیص حامل‌های انرژی شبکه حمل و نقل کشور» توسط معاون اول رئیس‌جمهور در همراه امسال، بار دیگر موضوع حساس و پرچالش «اصلاح قیمت سوخت» را به کانون توجه افکار عمومی بازگردانده است. این برنامه که با اهدافی مانند رفع ناترازی بنزین، تأمین امنیت انرژی و کاهش آلودگی هوا طراحی شده، هشت محور کلیدی را دربرمی‌گیرد. اما نمایان این برنامه به‌عنوان یک سند راهبردی، تأکید صریح آن بر «اصلاح تدریجی قیمت حامل‌های انرژی» است که نیازمند تحقق پیش‌نیازهای اساسی بوده و اقدام شتابزده، آفتی است که بر مشکلات موجود می‌افزاید. محور هفتم این برنامه به «اصلاح تدریجی قیمت حامل‌های انرژی» اشاره دارد. با این حال، متن برنامه به وضوح اعلام می‌کند که تأمین پایدار سوخت، منوط به اجرای سیاست‌های غیرقیمتی است. این بدان معناست که افزایش قیمت، به‌عنوان آخرین حلقه از یک زنجیره بلند اصلاحات زیرساختی در تخصیص سوخت پایدار بخش حمل و نقل ترسیم شده و نمی‌تواند اولین و ساده‌ترین راه حل باشد. رئیس‌جمهور نیز در دیدار با فرهیختگان آذربایجان

بنگاه

تحقیق زیرساخت‌ها، ما را در شرایط پیشین قرار داده و ضرورتی مجدد برای بازنگری مولفه‌های اصلی اقتصاد انرژی ایجاد کرده است. رویدادهای سال‌های گذشته به وضوح ثابت کرد که هر تغییر قیمتی در حوزه انرژی، اگر بدون در نظر گرفتن تمام ابعاد و پیامدهایش انجام شود، به جای درمان، دردهای جدیدی به همراه می‌آورد. اگر بدون در نظر جامع ابلاغی، یا درک کارشناسی از این خطرات، فهرستی جامع از اقدام‌های زیرساختی را به‌عنوان پیش‌شرط هرگونه اصلاح قیمتی برنمرده است. این فهرست، نقش راهی تخصصی برای گذر که از آن جمله می‌توان به توسعه اجتناب از شتابزدگی می‌توان ارزیابی کرد که از آن جمله می‌توان به توسعه زیرساخت‌هایی است که زندگی روزمره مردم را بهبود بخشد. تصمیم آتی دولت درباره قیمت سوخت، تنها یک تنظیم رابطه مالی نیست، تنها یک انتخابی سرنوشت‌ساز است که چالش‌ها یا فرصت‌های فردی ایران را در حوزه انرژی، محیط زیست و اقتصاد تعیین می‌کند. این جراحی بزرگ اقتصادی نیازمند دستان است که نه از جنس شتاب، که از جنس عمیق تدبیر باشند. باید این بار، را به خود جمعی و عزمی ملی، چنان استوار و دقیق گام برداریم که انرژی فردای ایران را نه در اتاق عمل‌های مکرر، که در مسیری پایدار و رو به جلو تأمین کنیم. آینده انرژی ایران امروز در ترازوی تصمیم‌گیری ما قرار دارد: باید ثابت کنیم که از گذشته درس گرفته‌ایم و رو به توسعه و صیانت عمومی بار و مسافر مشروط به سنجش عملکرد، پیمایش، معاینه فنی و بیمه

استقبال بغداد از موضع تهران درباره انتخابات

بغداد از موضع تهران درباره انتخابات پارلمانی عراق استقبال کرد. «محمد باقر العلوم»، معاون وزیر امور خارجه عراق گفت: اظهارات اسامعده باقایی، سخنگوی وزارت امور خارجه ایران مثبت بود، زیرا از اعضای سیاسی و انتخاباتی عراق را ستود و تأکید کرد که مسأله داخلی است. او همچنین نسبت به مشارکت مردم عراق، در این روند که آینده سیاسی این کشور را تعیین خواهد کرد، ابراز امیدواری کرد.

سخنگوی وزارت خارجه ایران پیش‌تر در واکنش به برگزاری انتخابات پارلمانی عراق تأکید کرده بود که هرگونه نتیجه انتخابات، سطح روابط خوب و مثبت بین جمهوری اسلامی ایران و عراق را تغییر نخواهد داد. او همچنین گفت که «ثبات عراق به نفع نفع ثبات منطقه است و نتایج مثبتی خواهد داشت که به نفع همه خواهد بود».

مقام وزارت خارجه عراق از جمهوری اسلامی ایران به خاطر این موضوع مثبت در قبال عراق قدردانی کرد.

در همین حال محمدکاظم آل صادق، سفیر ایران در عراق با «البروس کوتراشیف»، «دوفیر فدراسیون روسیه در عراق دیدار و گفتگو» را یادداشت کرد. وی افزود که در جریان دیدار با وزیر امور خارجه عراق، مسائل امنیتی و اقتصادی و همچنین وضعیت عراق در ایام انتخابات بحث و تبادل نظر نمودند و بر اهمیت انتخابات و تأثیر آن بر ثبات و توسعه عراق تأکید کردند.

اعتراض تهران

سفیر جمهوری اسلامی ایران در دفتر سازمان ملل در ژنو با ارسال نامه‌ای به رئیس و دبیرکل کنفرانس خلع سلاح همسبست به اظهارات اخیر مقامات آمریکا درباره احتمال ره‌سریگری آزمایش سلاح‌های هسته‌ای ایران نگرانی همگی

میکرد. به گزارش ایسنا، علی جبرینی در نامه‌ای خطاب به رئیس دبیرکل کنفرانس صلح سلاح (CD) ضمن ابراز تکرانی شدید نسیبیت به اظهارات مقامات ایالات متحده درباره آزمایشگری آزمایش‌های تسلیحات هسته‌ای تأکید کرد که چنین سخنانی «کانونیونی و ناسازگار» با قطعنامه‌ها و معاهدات و حقوق بین‌الملل علیه هسته‌ها است. پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT)، و پیمان جامع منع آزمایش‌های هسته‌ای (CTBT) را تضعیف می‌کند، رقابت تسلیحاتی را تشدید کرده و صلح و امنیت بین‌المللی را به خطر می‌اندازد.

سفیر ایران در ژنو همچنین بار دیگر از همه کشورها خواست تا به تعهدات خود در زمینه خلع سلاح و عدم اشاعه پایبند باشند و از تمامیت رژیم جهانی خلع سلاح و عدم اشاعه حمایت کنند.

صلح از دل «بازدارندگی» تهران

معاون وزیر خارجه ایران در نشست «ابوظبی» خطاب به آمریکا تأکید کرد که مصالحه بر سر امنیت ملی در دستور کار نیست

● سیاست خارجی

اشاره به رفتار دوگانه واشنگتن افزود که اقدامات مداخله جویانه و تحریم‌های پیاپی آمریکا عملاً امکان هرگونه گفت‌وگو را از میان برده است. او تأکید کرد که ایران در شرایط کنونی در نقطه مذاکره قرار ندارد و هرگونه احتمال گفت‌وگوی آینده تنها در چهارچوب رهنمودهای رهبر انقلاب و پس از آنکه ایالات متحده «توهمات خود را کنار بگذارد،» ممکن خواهد بود.

این موضع پاسخی مستقیم به زمزمه‌هایی بود که در هفته‌های اخیر از سوی برخی تحلیلگران غربی مطرح می‌شد و از تلاش برای گنجاندن موضوعات موشکی و منطقه‌ای در دستور کار مذاکرات سخن می‌گفت. خطیب‌زاده هشدار داد که ایران در قبال موضوعاتی که به خطوط قرمز امنیت ملی‌اش مربوط می‌شود، هیچ عقب‌نشینی‌ای را نخواهد پذیرفت.

این چنین بود که سید عباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران در گفت و گوی اخیر خود با شبکه «الجزیره» از ابعاد تازه‌ای از فشارهای واشنگتن پرده برداشت و گفت: «آمریکا در تماس‌های غیرمستقیم اخیر شروعی «غیرقابل قبول و ناممکن» از جمله گفت و گوی مستقیم و توقف کامل

مغنی سازی به صورت قابل رسانی آزمایه
«عراقی کرده است.»
مگر در این چنین پیش شرط های
نمی پذیرد و برنامه ی سازی را ش
نخواهد کرد. با این حال، و یادآور شد
نهان در چهارچوبی مشخص و مشروط،
همچنان آمادگی دارد گفت و گوهای
غیرمستقیم را ادامه دهد؛ مشروط بر آنکه
واستفانی تضمین های واقعی را برای عدم
حمله نظامی، توقف فشارهای اقتصادی و
جمله خسارت گذشته ارائه کند.

پیشتاز علی لاریجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی میز در سخنانی که به نوعی تکمیل کننده دیدام سیاسی تهران، در خصوص کرده بود که ایران «تسلیم تسلط» طلبی و تهدیدات آمریکا قیامت شد، حتی اگر این ایستادی به قیمت وواوری حتمی شده، او با اشاره به ریشههای تاریخی اختلافات دو کشور گفت کلید کل بحران در تغییر رویکرد غرب نهفته است که باید از زبان سیاستهای تحریم و بازگشت به منطق احترام متقابل آغاز شود. به نظر می رسد مجموعه این مواضع در کنار سطوح دستهای دیپلماتی در قبال برخی پیشنهادها و مباحثی گرانه تصویر روشن

از این واقعیت را به تصویر می کشد
که تهران در موقعیتی نیست که برای
بازگشت به میز مذاکره عجله داشته
باشد. در واقع، آنچه امروز از پایتخت
ایران مخا بر می شود، مبتنی بر این مهم
است که تا زمانی که آمریکا حاضر نیست
واقعیت های میدانی و خطوط قرمز ایران
را به رسمیت بشناسد، هیچ گفت وگویی
به دستمیت و چه غیرمستقیم راه به
جایی نخواهد برد.

پیشدستی راهبردی ایران

واشننگتن در شرایطی در پی آن است که از خلال طرح مجموعه‌ای از خواسته‌های نامتوازن و غیرقابل تحقق از مهار برنامه موشکی تا محدودسازی نقش منطقه‌ای جمهوری اسلامی، چهارچوبی تحمیلی را بر روند احتمالی گفت‌وگوها حاکم کند که به موازات آن می‌کوشد تهدید نظامی را به همچون شمشیر داموکلس، آویخته بر میز مذاکره نگه دارد اما این در حالی است

که واقعاتی‌های میدانی تازه شکل گرفته در غرب آسیا را معادله‌ای حکایت دارد. دیگر با محاسبات گذشته جنگ دوازده نیست. چه اکنون در سایه جنگ دوازده روزه و تحولاتی که در آخرین روزهای این نبرد کوتاه مدت، موجب تغییر محسوس توان در میدان به نفع تهران شد، هرگونه اقدام نظامی علیه آن، موجب هزینه‌هایی به مراتب سنگین‌تر و غیرقابل پیش‌بینی‌تر از گذشته خواهد بود. روزنامه امپریال «نیویورک تایمز» در گزارشی که اخیراً منتشر کرده، تقویت

ایده موهوم «صلح از طریق قدرت»

دلائل اصلی شکل گیری چنین فضایی را باید در پافشاری ایران بر ائتلاف متحده بر طرح خواسته‌هایی چون استقلال و حقوق معنوی که فراتر از چهارچوب فعالیت‌های هسته‌ای ایران بود، در تعارض مستقیم با منطق متعارف گفت‌وگو قرار می‌گیرد. دولت ترامپ در حالی همچنان بر شعار ادعایی خود مبنی بر «صلح از مسیر قدرت» تأکید می‌کند که عملاً در جست‌وجوی همان سیاستی است که می‌تواند با یک سال‌های گذشته به صورت بی‌پایان و بی‌نتیجه تکرار شود. توافق پاریس را ایران را مسدود کرده است. اما حالا تفاوت در اینجاست که معادله قدرت در منطقه بویژه پس از جنگ دوازده روزه به نفع واشنگتن و متحدانش تغییر نی‌شود؛ چه در بصره چونه ظرفی آفریوئی تل آویو علیه ایران که سکا فیدین از زبان ترامپ بر لزوم بازگشت ایران به میز مذاکره اصرار داشت، تل آویو به درخواست‌های خواستار آتش‌بس شد. از منظر تحلیلگران، این تناقض در رفتار ائتلاف متحده و اسرائیل بهانه‌ای را وادار به غلبه بر راهبرد موسوم به «فشار حداکثری» است که قرار بود بتواند ایران را وادار به عقب‌نشینی کند اما در عمل به تقویت ظرفیت‌های بازماندگی ایران منجر شد.

[illegible]

لوگویت اول

آگهی مزایده عمومی

PA-1404-001

موضوع مزایده: فروش ۱۲ دستگاه خودرو

نام مزایده‌دار شرکت: شرکت خدمات دریایی هدایت کشتی خلیج فارس

میزبان و نوع تصمیم‌گیرنده شرکت: مزایده؛ مبلغ تصمیم‌گیرنده در مناقشه ۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (یکصد و پنجاه میلیون ریال) به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی، چک

تصمیم و با سفته به‌نام (شرکت خدمات دریایی هدایت کشتی خلیج فارس)

در به‌صورت فیش نقدی واریزی و به‌حساب سپرده به‌شماره ۰۰۲۱۲۴۱۳۹۹۰۶ نزد بانک صادرات شعبه ممتاز میرمهاد کد شعبه ۴۳۳۹۳ تهیه و تسلیم نمایند.

محل پروژه: تهران

مدارک مورد نیاز جهت دریافت اسناد و نشانی مزایده‌گذار: واجدین شرایط می‌توانند به‌صورت حضوری با همراه داشتن معرفی‌نامه و درخواست کتبی جهت شرکت در مزایده به آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، ترسیده به پارک و، خیابان فخرالدینی (افق سابق)، پلاک ۸، طبقه سوم (مناقصات) تکلن: ۰۰۲۱۲۴۱۳۹۹۰۶ و به‌صورت غیر حضوری با ثبت‌نام در پایگاه اطلاعاتی سامانه معاملات شرکت خدمات دریایی هدایت کشتی خلیج فارس، اسناد را دریافت نمایند.

نحوه تحویل اسناد مزایده: مزایده‌گذار پس از دریافت اسناد مزایده، حداکثر براساس جدول مالیاتی ذیل اسناد مربوطه را تکمیل و در پاکت در بسته و مهر و برسد، به نشانی مزایده‌گذار به‌صورت فیزیکی تحویل و رسید دریافت می‌نماید.

شرکت خدمات دریایی هدایت کشتی خلیج فارس (مزایده‌گذار) در رد یا قبول کلیه پیشنهادها مختار است.

هزینه چاپ آگهی بر عهده برنده مزایده می‌باشد.

جدول زمانی انجام مزایده	
شروع توزیع اوراق مزایده	از ساعت: ۰۸:۰۰ صبح روز چهارشنبه مورخ: ۱۳۹۴/۰۸/۲۹
پایان توزیع اوراق مزایده	از ساعت: ۱۶:۰۰ بعد از ظهر روز پنج‌شنبه مورخ: ۱۳۹۴/۰۸/۲۹
مهلت ارسال مدارک مزایده	از ساعت: ۱۶:۰۰ بعد از ظهر روز شنبه مورخ: ۱۳۹۴/۰۹/۰۱
تاریخ بازگشایی پاکت مزایده	از ساعت: ۱۷:۰۰ بعد از ظهر روز یکشنبه مورخ: ۱۳۹۴/۰۹/۰۲

آگهی مناقصه عمومی

GT-1404-026

موضوع مناقصه: خرید بلوک موتور DEUTZSBV6M628

نام مناقصه‌گزار: شرکت خدمات دریایی هدايت کشتي خليج فارس

میزان و نحوه تضمین شرکت در مناقصه: مبلغ تضمین شرکت ۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (هفتصد میلیون ریال) به صورت ضمانت نامه بانکی به نام (شرکت خدمات دریایی هدايت کشتي خليج فارس) یا به صورت قبض فیش نقدی واریزی به حساب سبزه به شماره ۰۰۲۳۶۷۱۳۹۹۰۰ نزد بانک صادرات شعبه ممتاز میرداماد کد شعبه ۴۳۳۹۰ تهیه و تسلیم نمایند.

مدت اجرای پروژه: زمان ارائه شده توسط فروشنده

محل پروژه: بندر چابهار

مدارک مورد نیاز جهت دریافت اسناد و نشانی مناقصه‌گزار:

واجدین شرایط می‌توانند به صورت غیر حضوری با ثبت نام در پایگاه اطلاع رسانی جامع معاملات شرکت خدمات دریایی هدايت کشتي خليج فارس، اسناد را دریافت نمایند.

نحوه تحویل اسناد مناقصه:

مناقصه‌گزار پس از دریافت اسناد مناقصه، حداکثر براساس جدول زمانی ذیل اسناد مربوطه را تکمیل و در پاکت در بسته و مهر و موم شده، به نشانی مناقصه‌گزار به صورت فیزیکی تحویل و رسید دریافت دارند.

شرکت خدمات دریایی هدايت کشتي خليج فارس (مناقصه‌گزار) در رد یا قبول کلیه پیشنهادات مختار است.

هزینه چاپ آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

جدول زمانی انجام مناقصه	
شروع توزیع اوراق مناقصه	از ساعت: ۰۸:۰۰ صبح روز: چهارشنبه ۱۴۰۲/۰۹/۲۱
پایان توزیع اوراق مناقصه	تا ساعت: ۱۶:۰۰ بعد از ظهر روز: شنبه ۱۴۰۲/۰۹/۲۳
مبیت ارسال مدارک مناقصه	تا ساعت: ۱۶:۰۰ بعد از ظهر روز: پنجشنبه ۱۴۰۲/۰۹/۲۵
تاریخ بازگشایی پاکات مناقصه	رأس ساعت: ۱۲:۰۰ بعد از ظهر روز: شنبه ۱۴۰۲/۰۹/۲۸

شرکت ملی فولاد ایران
NIMASCO
National Iranian Metal and Steel Company

آگهی مزایده عمومی

هم‌زمان با ارزیابی کیفی (یکپارچه)

شماره ۱۱۰-۱۴۰۴/۸-۲۰

پنج‌شنبه ۱۳۸۴/۹/۲۳

شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران در نظر دارد مزایده عمومی با موضوع «انجام سرمایه‌گذاری در منظور اجرای کلیه مراحل اکتشاف و اخذ مجوزهای قانونی لازم با امکان تداوم فعالیت در قالب قرارداد استخراج و فروش ماده معدنی در محدوده ۸۲ (شامل بلوک‌های شمال غربی، شمال شرقی و جنوب شرقی) معدن سن و طایلی جانجا واقع در شهرستان نیروز استان سیستان و بلوچستان» را از طریق مزایده عمومی و با تقسیمین شرکت در مزایده به مبلغ ۱۰,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (یک هزار و پنجاه میلیارد ریال) (واریز نقدی یا ضمانت‌نامه بانکی) را اجرا نماید؛ لذا بدین وسیله از علاقه‌مندان دعوت به عمل می‌آید جهت کسب اطلاعات بیشتر و تهیه اسناد مزایده از تاریخ ۱۳۸۴/۰۸/۲۱ و حداکثر تا ساعت ۱۶ مورخ ۱۳۸۴/۰۹/۱۴ در دست داشتن معرفی‌نامه و اصل فیش واریزی به مبلغ چهار میلیون ریال به حساب ۴۰۰۱۵۳۴۰۴۰۲۸۳۶۷-۴۰۰۱۵۳۴۰۴۰۲۸۳۶۷-۴۰۰۱۵۳۴۰۴۰۲۸۳۶۷ دولتی شرکت تهیه و تولید مواد معدنی ایران به‌شماره شب ۴۰۰۱۵۳۴۰۴۰۲۸۳۶۷-۴۰۰۱۵۳۴۰۴۰۲۸۳۶۷-۴۰۰۱۵۳۴۰۴۰۲۸۳۶۷ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، به آدرس: تهران بالاتر از میدان ولیعصر، روبه‌روی سیمنا استقلال، به‌شماره ۱۷۱۳، برج جنوبی، طبقه نهم، مدیریت امور حقوقی و قراردادهای، دفتر امور اسناد مناقصه و مزایده مراجعه نمایند.

ضمناً مهلت ارائه پیشنهادات حداکثر تا ساعت ۱۷ روز شنبه مورخ ۱۳۸۴/۰۹/۲۳ می‌باشد و جلسه بازگشایی پاکات صبح روز یک‌شنبه مورخ ۱۳۸۴/۰۹/۲۳ برگزار می‌گردد.

آگهی مناقصه عمومی

GT-1404-027

YANMAR موتورخانه مناقصه: خرید ۲ دستگاه ژنراتور دریایی

نام مناقصه‌گذار: شرکت خدمات دریایی هدایت گشتی خلیج فارس

میزان و نوع تضمین در مناقصه: مبلغ تضمین شرکت

در مناقصه ۷۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (هفتصد میلیون ریال) به صورت ضمانت نامه بانکی به نام (شرکت خدمات دریایی هدایت گشتی خلیج فارس) یا به صورت قیض نقدی قرارگیری و برپایز به حساب سبزه به شماره ۱۳۱۶۴۱۳۹۰۰ نزد بانک صادرات شعبه ممتاز میرداماد کل شعبه ۴۳۳۹ تهیه و تسلیم نمایند.

مدت اجرای پروژه: زمان ارائه شده توسط فروشنده

محل پروژه: بندر چابهار

مدارک مورد نیاز جهت دریافت اسناد و نشانی مناقصه‌گذار:

واجدین شرایط می توانند به صورت غیر حضوری با ثبت نام در پایگاه اطلاع رسانی جامع معاملات شرکت خدمات دریایی هدایت گشتی خلیج فارس، اسناد را دریافت نمایند.

نحوه تحویل اسناد مناقصه:

مناقصه‌گیر پس از دریافت اسناد مناقصه، حداکثر براساس جدول زمانی ذیل اسناد مربوطه را تکمیل و در پاکت در بسته و مهر و موم شده، به نشانی مناقصه‌گذار به صورت فیزیکی تحویل و رسید دریافت دارند.

شرکت خدمات دریایی هدایت گشتی خلیج فارس (مناقصه‌گذار) در رد یا قبول کلیه پیشنهادات مختار است.

هرینه جاب آگهی بر عهده برنده مناقصه می باشد.

جدول زمانی انجام مناقصه	
شروع توزیع اوراق مناقصه:	از ساعت: ۸:۰۰ صبح روز چهارشنبه ۱۴۰۴/۰۸/۲۱ مورخ:
پایان توزیع اوراق مناقصه:	تا ساعت: ۱۶:۰۰ بعد از ظهر روز شنبه ۱۴۰۴/۰۹/۰۱ مورخ:
مبطل ارسال مدارک مناقصه:	تا ساعت: ۱۶:۰۰ بعد از ظهر روز پنجشنبه ۱۴۰۴/۰۹/۰۶ مورخ:
تاریخ برگزاری پاکت مناقصه:	رأس ساعت: ۱۷:۰۰ بعد از ظهر روز شنبه ۱۴۰۴/۰۹/۰۸ مورخ:

اخبار

وزیر بهداشت: ۴۰ درصد جمعیت کشور در معرض دیابت قرار دارند

محمدرضا ظفرقندی، وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با اشاره به ابتلای حدود ۱۴ درصد از جمعیت کشور به دیابت گفت: «۲۶ درصد افراد در مرحله پیش دیابت هستند که با اضافه کردن این تعداد به مبتلایان، می توان گفت، حدود ۴۰ درصد جمعیت کشور در معرض این بیماری قرار دارند.» به گزارش ایرنا، وزیر بهداشت در جریان سومین نشست بررسی چالش ها و راهکارهای مدیریت بیمارمحرور دیابت کشور که در دانشگاه علوم پزشکی تهران برگزار شد، با تأکید بر اینکه دیابت همچون «کوه یخ» است و بخش بزرگی از عوارض آن پنهان می ماند، گفت: «لازم است با اجرای برنامه های ملی آموزش، پیشگیری و خودمراقبتی، این بحران خاموش، مهار شود. آمار جهانی نشان می دهد، حدود ۶۰۰ میلیون نفر در دنیا به دیابت مبتلا هستند، این آمار گویای این است که ما و دنیا از پس دیابت بر نمی آئیم اما باید کاری کنیم که مشکلات در این زمینه کم شود و این موضوع از اهمیت زیادی برخوردار است. در پرداختن به بیماری دیابت باید به موضوعاتی از جمله، دیابت و بیمار، دیابت و خانواده، دیابت و محل کار، دیابت و اقتصاد، دیابت و حاکمیت، توجه کرد.»

بهروز آذر، معاون رئیس جمهور خبر داد

بازبینی شاخص های عدالت جنسیتی متناسب با تحولات اجتماعی

زهرا بهروزآذر، معاون رئیس جمهور در امور زنان و خانواده با اشاره به تجربه سه دهه ای تدوین شاخص های عدالت جنسیتی، گفت: «این شاخص ها اکنون در نسل سوم خود در حال بازبینی هستند تا متناسب با تحولات اجتماعی کشور و نیازهای روز زنان، به روزرسانی و برای سیاست گذاری، کاربردی شوند.» به گزارش روابط عمومی معاونت ریاست جمهوری در امور زنان، بهروزآذر با تشریح ظرفیت ها و مأموریت های مرکز رصد معاونت زنان و خانواده گفت: «این مرکز در تلاش است با اتکا به داده های واقعی و همکاری نهادهای علمی و تخصصی، تصمیم سازی در حوزه زنان را از سطح گزارش های کلی به سطح تحلیل های مستند و دقیق ارتقا دهد.» او همچنین به چالش کمبود داده های تفکیک شده بر اساس جنسیت در برخی دستگاه ها اشاره کرد و از همکاری با وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات برای اجرای تکلیف قانونی برنامه هفتم توسعه در زمینه گردآوری داده های ثبتی و جنسیتی خبر داد و گفت: «تدوین مدل مفهومی پیمایش ملی زنان و خانواده به عنوان یکی از پروژه های مهم این معاونت است. با تشکیل شورای سیاست گذاری و طراحی مدل مفهومی، اجرای این پیمایش ملی به وزارت کشور واگذار خواهد شد.»

رئیس سازمان بهزیستی کشور:

فقط ۳۳ درصد ایستگاه های مترو برای معلولان مناسب است

سید جواد حسینی، رئیس سازمان بهزیستی کشور با اشاره به وضعیت مترو و ناوگان حمل و نقل برای معلولان گفت: «در تهران از ۱۵۸ ایستگاه مترو، فقط ۳۳ درصد مناسب سازی شده اند، در حالی که مشهد ۱۰۰ درصد و شیراز از ۲۳ ایستگاه، ۱۹ مورد دسترس پذیری دارند. همچنین تمام اتوبوس های جدید نیز باید دارای امکانات مناسب برای معلولان باشند. به عنوان دبیرساز مناسب سازی، موظفم هر سه ماه گزارشی از روند اجرای قانون به کمیسیون اصل ۹۰ ارائه دهم. قانون مناسب سازی تأکید دارد که دسترس پذیری باید مانند خون در رگ های سازمان جریان داشته باشد تا جامعه ای دوستدار انسان محقق شود.» به گزارش ایسنا، حسینی با بیان اینکه در حوزه افراد دارای معلولیت، دو اتفاق مهم در جمهوری اسلامی ایران رخ داده است، توضیح داد: «نخست، تکمیل و ابلاغ قانون حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت در سال ۱۳۹۷ است و اقدام مهم دوم ایجاد ساختار اداری در بالاترین سطح برای اجرای قانون است که حضور معاون اول رئیس جمهور، وزرا و دستگاه های ذی ربط در این ساختار، نشان از عزم ملی برای نظارت و اجرای مؤثر قانون برای معلولان دارد. قانونی که فرصت های ارزشمندی برای ارائه خدمات و مطالبه گری در حوزه حقوق معلولان فراهم کرده است.»

رئیس پلیس راهور تهران بزرگ:

جریمه یک میلیون و ۳۵۰ هزار دستگاه خودرو به دلیل تخلفات حادثه ساز

سردار سیدابوالفضل موسوی پور رئیس پلیس راهور تهران بزرگ، با بیان اینکه از ابتدای سال تاکنون بیش از یک میلیون و ۳۵۰ هزار تخلف حادثه ساز در معابر پایتخت ثبت و اعمال قانون شده است، گفت: «از ابتدای سال تاکنون ۲ هزار و ۱۰۴ مورد تخلف حرکات نمایشی مانند دور زدن ناگهانی یا حرکت موتورسیکلت روی یک چرخ ثبت شده است؛ این رفتارها تنها جان راننده را تهدید می کند، بلکه می تواند در کسری از ثانیه جان عابرن و سایر رانندگان را نیز به خطر اندازد. همچنین بیش از ۱۶ هزار و ۶۰۲ مورد تخلف سرعت غیرمجاز (بیش از ۵۰ کیلومتر در ساعت) گزارش شده است؛ سرعت بالا، زمان واکنش راننده را کاهش داده و احتمال وقوع تصادفات مرگبار را چند برابری می کند و این تخلف نیز مشمول ۱۰ نمره منفی است.»

به گزارش ایرنا، رئیس پلیس راهور تهران بزرگ با تأکید بر ضرورت رعایت قوانین و مقررات راهنمایی و رانندگی توضیح داد: «رعایت سرعت مجاز، پرهیز از حرکات نمایشی، اجتناب از سبقت غیرمجاز و حرکت منظم در مسیرهای تعیین شده، از مهم ترین الزامات ایمنی ترافیک است که بی توجهی به این موارد، تهدیدی جدی برای جان رانندگان، سرنشینان و سایر کاربران معابر محسوب می شود.»

معاون وزیر کشور در پاسخ به خبرنگار «ایران» خبرداد

پرداخت ۳۰۳ میلیون دلار برای خرید واگن های مترو

عزم دولت چهاردهم توسعه حمل و نقل عمومی است

سید جواد حسینی

گزارش خبری

سمیه افشین فر

گروه اجتماعی

هوای تهران و برخی از شهرها و کلانشهرهای کشور آلوده است، به گفته مسئولان وزارت بهداشت سالانه ۵۹ هزار ایرانی به دلیل آلودگی هوا جان خود را از دست

می دهند و ذرات معلق در هوای برخی از شهرها از حد مجاز جهانی بالاتر است. یکی از مهم ترین راه حل های کاهش آلودگی هوا استفاده از خدمات حمل و نقل عمومی است، اما به گفته معاون فنی و عمرانی وزیر کشور در تهران

روزانه حدود ۹۲ هزار خودرو از سه دروازه اصلی وارد شهر می شود. از سه و نیم میلیون سفر روزانه، ۷۴ درصد با خودروی شخصی انجام می شود و فقط ۱۳ درصد اتوبوس،

۷ درصد تاکسی و ۶ درصد مترو است. این اعداد با استانداردهای جهانی همخوانی ندارد. با این اوصاف دولت چهاردهم برای توسعه و تجهیز ناوگان حمل و نقل عمومی عزم خود را جزم کرده ا ست.

مسعود نصرتی، معاون عمران و توسعه امور شهری و روستایی وزیر کشور و رئیس سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور در آیین واگذاری هزار دستگاه کامیونت

کمپرسی به سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور و راه اندازی خط تولید اتوبوس درون شهری، تعداد اتوبوس های مورد استفاده در کشور را حدود ۱۲ هزار و ۸۰۰ دستگاه اعلام کرد و گفت: «برای بهبود ناوگان حمل و نقل شهری و کاهش

آلودگی هوا نیازمند خودروهای با کیفیت هستیم. در سال ۱۴۰۰ در مجموع ۲۳ هزار و ۷۰۰ دستگاه اتوبوس در کشور وجود داشت که این رقم به دلیل فرسودگی اکنون

به ۱۲ هزار و ۸۰۰ دستگاه کاهش یافته است در حالی که قرار بود با اولویت اتوبوس های برقی، به عدد ۳۰ هزار دستگاه برسیم. در حال حاضر ۱۱ شرکت اتوبوس سازی فعال در کشور وجود دارد که برای تولید با آنها مذاکره شده و واردات اتوبوس نیز در دستور کار قرار

دارد.» نصرتی با بیان اینکه هزینه های مربوط به خودروهای شخصی و آلودگی هوا بسیار بالا است، گفت: «نبود اولویت بندی مناسب در توسعه حمل و نقل شهری باعث استفاده بسیار شهروندان از خودروهای شخصی شده است.» رئیس سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور از برنامه دولت چهاردهم برای ارتقای حمل و نقل عمومی در شهرها خبر داد و از رسانه ها درخواست کرد در اطلاع رسانی و حمایت از واردات و تولید خودروهای برقی، تاکسی های با کیفیت و اتوبوس های جدید همکاری کنند.

فاصله زیادی بین تولید و نیاز کشور وجود دارد

هنوز فاصله زیادی نسبت به خط تولید داخل با نیازی که در کشور داریم، وجود دارد. نصرتی معاون وزیر کشور در گفت وگو با «ایران» گفت: «در سال ۱۴۰۰ افق طرح ما این بود که ۳۰ هزار اتوبوس درون شهری داشته باشیم. اما به هدفمان نرسیدیم چون ۲۳ هزار و ۷۰۰ اتوبوس داشتیم، امسال این ۲۳ هزار و ۷۰۰ اتوبوس به ۱۲ هزار ۸۰۰ اتوبوس کاهش یافته است. ۱۱ شرکت تولیدکننده اتوبوس در ایران داریم. ثبت سفارش و اعلام نیاز به همه شرکت ها داده شده است.»

او با بیان اینکه خوشبختانه تأمین مالی هم با انتشار اوراق و منابع نقدی که در کشور هست به وجود آمده، تأکید کرد: «شهرداری ها هم از این موضوع استقبال می کنند، چون اولویت دولت

چهاردهم و شهرداری های کشور بحث ناوگان حمل و نقل عمومی و همگانی است. در برنامه هفتم هم بر این موضوع تأکید شده و قانون هوای پاک هم تکالیفی را بر عهده ما گذاشته است. پس ما هر طور شده باید در راستای تقویت حمل و نقل عمومی تلاش کنیم و این قول را بدهیم که به تعهداتی که دولت، شهرداری ها، وزارت صمت و نیرو دارند، عمل می شود.»

معاون وزیر کشور با اشاره به تأکید رئیس جمهوری در مورد توسعه و تجهیز ناوگان حمل و نقل عمومی و مترو در مورد نحوه تأمین مالی این موضوع توضیح داد: «در حال حاضر از انتشار اوراق و تأمین مالی سال ۱۴۰۳ برای اتوبوس نقدینگی وجود دارد، یعنی هیچ دغدغه ای برای آن نداریم. برای امسال هم ۱۶ همت داریم که در شهریور ماه ۱۴۰۵ نقد می شود. یعنی در حال حاضر در کشور برای خرید اتوبوس مشکل نقدینگی نداریم. بقیه مشکلات به ثبت سفارش برای تولید، ارتقای تولید و بحث خط تولیدها برمی گردد. متأسفانه بخش اعظم ناوگان حمل و نقل فرسوده است. پس باید این موضوع با سرعت ارتقا پیدا کند. پیشنهاد ما هم این بوده و به تصویب رسیده است که برای عبور از اضطرار باید حتماً اتوبوس وارد کنیم. برای برنامه میان مدت هم این ۱۱ شرکت باید خط تولید را فعال کنند و به ما اتوبوس تحویل بدهند.»

معاون وزیر کشور در پاسخ به سؤال دیگر «ایران» در مورد آخرین وضعیت واگن های مترو هم خوشبختانه ۳۰۳ میلیون دلار پیش پرداخت داشته ایم. در اسفند ماه هم دو رام قطار که هرام ۷ واگن دارد، وارد ناوگان حمل و نقل عمومی می شود. به دنبال آن، این موضوع تا سقف هزار و ۷۷۰ واگن ادامه دار خواهد بود.»

سالانه ۳۰۰ هزار نفر در کشور دچار سوختگی می شوند

کمبود ۱۵۰۰ تخت سوختگی در کشور

به ازای هر یک نفر بستری سوختگی، حدود ۸ نفر به صورت سرپایی درمان می شوند. دکتر دهمرده‌ئی با اشاره به مشکلات بیماران سوختگی در حوزه درمان توضیح می دهد: «بزرگ ترین معضل ما در درمان، نبود تخت های استاندارد برای درمان بیماران سوختگی در کشور دو برابر متوسط جهانی است، چون تجهیزات و امکانات بخش ها و بیمارستان های سوختگی، برخلاف دانش فنی و نیروی انسانی مجرب کشور، ناچیز، فرسوده و غیراستاندارد هستند. البته قرار است بیمارستان ۱۵۰ تختخوابی باب الحوائج که در بلوار کن ساخته شده است تا پایان سال افتتاح شود. با اضافه شدن تخت های این مرکز درمانی به بخش سوختگی کشور، کمی این مشکل حل خواهد شد. براساس استانداردهای جهانی، تخت های سوختگی باید تک تخت نپایا دو تخت باشد که این بیمارستان جدید شرایط استاندارد را دارد اما هنوز به بهره برداری نرسیده است. به طور کلی حدود هزار و ۵۰۰ تخت سوختگی کم داریم که برای جبران این کمبود از تخت های عادی برای بیماران سوختگی استفاده می کنیم. به همین دلیل مسأله مهم استاندارد نبودن تخت هاست. ما نمی توانیم پنج مریض سوختگی را در یک اتاق قرار دهیم، چون عفونت بین بیماران منتقل می شود، اما اکنون در بیمارستان مطهری ناچار هستیم چند بیمار را در یک اتاق بستری کنیم.»

رئیس بیمارستان سوانح سوختگی شهید مطهری با اشاره به چالش این روزهای درمان سوختگی می گوید: «عدم تمایل افراد برای فعالیت در بخش سوختگی چالش دیگری است که به دلیل تعرفه های پایین این بخش حاصل شده است. بخش سوختگی به لحاظ کاری، سختی بسیاری دارد و همین موضوع باعث شده است، همکاران تمایلی به حضور در بخش درمان سوختگی نداشته باشند. البته معضل کمبود پرستار در تمام بخش های بیمارستان ها مشهود است، اما اگر تعرفه ها اصلاح شود و امکانات بیشتری در اختیار مراکز درمان سوختگی قرار دهند، قطعاً مشکلات کمتر خواهد شد.»

هزینه بالای درمان سوختگی

به لحاظ سنی بیشترین سوختگی ها در سنین کار و تولید است که از ۱۵ تا ۳۰ سال را شامل می شوند. او با بیان این موضوع به هزینه های درمان سوختگی هم اشاره می کند و می گوید: «با تلاش وزارت بهداشت پانسمان های خارجی تحت پوشش بیمه قرار گرفتند که قدیمی بسیار

مثیر است، اما لباس سوختگی هنوز بیمه نیست، بیماران سوختگی بعد از انجام عمل باید لباس ویژه تن کنند که به دلیل

اینکه هزینه سنگینی دارد، مشکلات بسیاری برای بیماران ایجاد کرده است. مثلاً اگر بیماری بخواهد برای کل بدن لباس تهیه کند، باید حدود ۲۵ میلیون تومان هزینه کند که تازه این رقم برای جنس ایرانی است. برای خرید جنس خارجی هزینه ها بسیار گران تر خواهد بود. هزینه یک پانسمان ۲۰ در ۲۵ سانت یک میلیون تومان است که ۱۰۰ هزار تومان آن را بیمار باید پرداخت کند و برای یک روز حداقل فرد به ۲۰ پانسمان نیاز دارد. فرانشیز بیمار روزانه دو میلیون تومان فقط برای پانسمان است. البته گرانی فقط برای لباس و پانسمان نیست، داروهایی که بیماران سوختگی باید استفاده کنند یا پمادهای بعد جراحی، قیمت بالایی دارند. متأسفانه تحت پوشش بیمه هم نیستند. امیدواریم اقدام مثبتی که دولت برای پانسمان های بخش های بیمارستان ها مشهود است، اما اگر تعرفه ها اصلاح شود و امکانات بیشتری در اختیار مراکز درمان سوختگی قرار دهند، قطعاً مشکلات کمتر خواهد شد.»

۹۰ درصد سوختگی ها با پیشگیری اصلاً رخ نمی دهند

هر یک تومان سرمایه گذاری در پیشگیری از سوختگی، ۳۰ برابر سوددهی برای مردم دارد. این فوق تخصص جراحی پلاستیک و ترمیمی با بیان این موضوع به مدت زمان بستری افرادی که دچار سوختگی می شوند، اشاره می کند و می گوید: «اغلب افرادی که دچار سوختگی می شوند جزو دهک های پایین جامعه هستند؛ حتی قدرت پرداخت

فرانشیز بیمه در بیمارستان ها را هم ندارند. مدت بستری بیماران سوختگی زیاد است و فرانشیزی که بیمار باید پرداخت کند بالاست. مثلاً بیمار دوماه در بیمارستان بستری می شود، فرانشیزی که خودش باید برای این مدت پرداخت کند حدود ۲۵ میلیون تومان است. البته اگر برای ما اثبات شود کسی نمی تواند این هزینه را پرداخت کند، بیمارستان با کمک خیرین این هزینه را تقبل می کند.»

رئیس بیمارستان سوانح سوختگی شهید مطهری با اشاره به آموزش عمومی و فرهنگ سازی برای پیشگیری از سوختگی و ضرورت آن برای مردم می گوید: «سوختگی پرهزینه ترین حادثه قابل پیشگیری است. اگر موضوع پیشگیری در کشور اجرا شود، ۹۰ درصد این سوختگی ها اصلاً رخ نمی دهد. آموزش و فرهنگ سازی حلقه مفقوده حوزه سوختگی است. بارها با مسئولان رسانه ملی صحبت کردیم تا آموزش هایی را برای پیشگیری از سوختگی تهیه و بخش کنند. متأسفانه با این کار را نمی کنند یا زمانی هایی را برای بخش برنامه در نظر می گیرند که مردم خواب هستند. در صورتی که این نوع آموزش های حیاتی باید میان برنامه های پربازدید، فوتبال و... بخش شود، نه نیمه شب که مردم خواب هستند. در بحث سوختگی، استاندار سازی و اجرای کمپین های تبلیغاتی برای آموزش مردم از واجبات است.»

سوختگی در مردان بیشتر است

این متخصص جراحی پلاستیک، درباره دلایل سوختگی میان ایرانی ها می گوید:

کل آمار سوختگی که با درجات مختلف در کشور ثبت شده است، حدود ۳۰ هزار نفر بستری می شوند، از این تعداد ۴۰ درصد معلول خواهند شد که جمعیتی حدود ۱۳ هزار نفر می شود و متأسفانه حدود ۳ هزار نفر هم جانشان را از دست می دهند

«اگر بخواهیم از نظر جنسیت بررسی کنیم، مردان بیشتر از زنان دچار سوختگی می شوند. این گروه از جامعه با شعله می سوزند و بیشتر آسیب از ناحیه دستان شان است. به طور مثال، ممکن است فرد در کارخانه محل کار دچار سوختگی شود. دسته دوم زنان هستند که با توجه به سوختگی با مایعات داغ در آشپزی اتفاق می افتد. کودکان در دسته سوم قرار دارند که سوختگی آنها بیشتر با مایعات داغ و به علت سهل انگاری والدین رخ می دهد. سوختگی با آتش به ویژه هنگام درست کردن کباب از دیگر علل سوختگی محسوب می شود. ژل های آتش را که برای سوزاندن زغال استفاده می شوند نیز می توانند سبب سوختگی شوند. ناگفته نماند سالی دو هزار سوختگی در ساحت برق گرفتگی داریم که قطع عضو در آنها بالاست.»

مشکلات روانی و اجتماعی بیماران سوختگی بسیار بالاست. دکتر دهمرده‌ئی با بیان این مطلب توضیح می دهد: «به غیر از مشکلات جسمی، بیماران سوختگی به علت تغییر پوست و دفرمه شدن ظاهرشان منزوی می شوند. به همین دلیل طلاق در افرادی که دچار سوختگی می شوند، شایع است، مخصوصاً اگر زن سوخته باشد. خودکشی، افسردگی، ایزوله شدن اجتماعی در این افراد بیشتر از شایع تر است. بدترین کاری که مردم در هنگام روبه رو شدن با چنین افرادی انجام می دهند، زل زدن زیاد و سؤال پیچ کردن است. این دو کار، افراد را به شدت آزار می دهد.»

«ایران» در پی موفقیت‌های اخیر بررسی می‌کند: چرا حمایت دولت از ورزش بانوان ضروری است؟

معدن استعدادهای ناب

یکی از اولویت‌های دولت چهاردهم، توجه ویژه به ورزش قهرمانی بانوان بوده است؛ رویکردی که ثمرات آن در یک سال گذشته به خوبی نمایان شد. در این مدت، ۳۰۷ اعزام ورزشی در بخش بانوان انجام گرفت که حاصل آن کسب ۸۶۸ مدال رنگارنگ توسط بانوان ورزشکار کشورمان بود. از این میان، ۳۴۰ مدال به رنگ طلا درخشید و

گروه ورزشی/ سریال جذاب افتخارآفرینی بانوان ورزشکار ایرانی در رویدادهای جهانی و تورنمنت‌های معتبر ورزشی، واقعیتی بزرگ را آشکار ساخته است؛ واقعیتی که نشان می‌دهد در صورت توجه جدی به ظرفیت‌های موجود در حوزه ورزش بانوان، ایران می‌تواند به یکی از مدعیان اصلی میادین بین‌المللی تبدیل شود.

رئیس مرکز امور زنان و خانواده وزارت کشور در گفت‌وگو با «ایران» مطرح کرد

باید همه دستگاه‌ها پای کار بیایند

● مصاحبه

سینا حسینی/ رئیس مرکز امور زنان و خانواده وزارت کشور، به «ایران» می‌گوید: «توسعه ورزش کشور بدون حضور زنان ورزشکار امکان‌پذیر نیست؛ بر این اساس، دولت چهاردهم با توجه ویژه به این حوزه در تلاش است با حمایت از زنان ورزشکار و ایجاد فضای مناسب برای افتخارآفرینی آن‌ها، نشاط اجتماعی و سلامت جامعه را تضمین کند.»

پروین داداندیش، مشاور وزیر کشور، در گفت‌وگو با خبرنگار «ایران» درباره اهمیت موضوع ورزش بانوان در کشور توضیح داد: «یکی از موضوعات محوری در حوزه سلامت اجتماعی و پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی، سلامت جسم بانوان در جامعه است؛ بر این اساس، ورزش و تربیت‌بدنی به همراه سبک زندگی سالم مورد توجه ویژه قرار گرفته است. در کنار توجه به این موارد، ورزش قهرمانی نیز به‌صورت خاص در دستiابی به این هدف نقش تأثیرگذاری دارد. افتخارآفرینی زنان در حوزه ورزش، بویژه ورزش قهرمانی، نشان می‌دهد سرمایه‌گذاری در این حوزه به‌خوبی به بار نشسته است.»

وی در ادامه می‌گوید: «اقدامات صورت‌گرفته در حوزه ورزش بانوان، حرکت‌های مهمی بوده که نمی‌توان به‌راحتی از آن عبور کرد. اگر امروز زنان و ورزشکاران ما در میادین مختلف ورزشی موفق به افتخارآفرینی می‌شوند، قطعاً نتیجه سال‌ها تلاش و کوشش در این حوزه است. اما برای توسعه پایدار و تداوم این موفقیت‌ها باید به‌صورت هدفمند به دنبال

دولت در کنار زنان ورزشکار

فاطمه مهاجرانی
سخنگوی دولت

رویکرد دولت چهاردهم در حوزه ورزش زنان، بر ایجاد فرصت‌های برابر، توسعه زیرساخت‌ها و حمایت از استعدادهای درخشان استوار است. افزایش حضور بانوان در عرصه‌های مدیریتی ورزشی، تقویت تیم‌های ملی زنان، آموزش مربیان و داوران زن، و فراهم‌سازی امکان حضور گسترده‌تر در رقابت‌های بین‌المللی بخشی از این مسیر است.

درخشش بانوان ایرانی در میادین جهانی، نمادی از توان و اراده‌ای است که مرز نمی‌شناسد. این افتخارات نشان می‌دهد هرگاه اعتماد و امکانات لازم فراهم شود، دختران این سرزمین می‌توانند پیام‌آور عزت و پیشرفت باشند.

دولت براین باور است که ورزش زنان، نه تنها زمینه‌ساز سلامت جسم و روان، بلکه موتور محرک امید، عدالت اجتماعی و انسجام ملی است. به همین دلیل حمایت از ورزش بانوان جزئی از سیاست کلان دولت در مسیر جامعه‌ای برابر، بانشاط و برخوردار از فرصت‌های یکسان به شمار می‌آید. زنان ایرانی با گام‌های استوار خود نشان داده‌اند که برای رسیدن به قله‌ها نیازی به امتیاز ویژه ندارند؛ تنها باید راه برابر گشوده شود. دولت با ایمان به این حقیقت، در کنار زنان ورزشکار برای فردایی سرشار از نشاط و امید گام برمی‌دارد.

درخشش و امیدآفرینی زنان

مریم کاظمی‌پور
رئیس آکادمی ملی پارالمپیک

یکی از مهم‌ترین ابعاد اهمیت ورزش زنان، نقش آنان در فرهنگ سازی و رفتارهای زنانه‌محور است. مادر، به عنوان مریی اول خانواده، مهم‌ترین رکن تربیت محسوب می‌شود. در بخش حرفه‌ای نیز ورزش زنان اهمیت ویژه‌ای دارد، زیرا سهم چشمگیری در عرصه‌های مختلف یافته است. در سال‌های اخیر، درخشش زنان در میادین ورزشی، توجه بسیاری را جلب کرده و در کنار سایر مسئولیت‌ها، به عاملی امیدآفرین و الهام‌بخش در میان اقشار گوناگون جامعه بدل شده است. اهمیت ورزش زنان تا آنجاست که وزارت ورزش تنها وزارتخانه‌ای است که دارای معاونت بانوان است. در هیچ محیط حتی در بیمارستان‌ها اتاق جراحی ویژه زنان نداریم، اما در باشگاه‌های ورزشی ساعات اختصاصی برای بانوان در نظر گرفته شده است. از منظر مدیریتی نیز تناسب و توجه قابل توجهی به زنان وجود دارد.

ورزش زنان، امروز نمادی برای دفاع از مدیریت زنان به شمار می‌رود. نباید میان ورزش زنان و مردان رقابت در نظر گرفت، بلکه باید این فضا را سکوی برای رزتآب و پیشرفت دانست. مسأله اصلی، عدالت در بهره‌مندی از زیرساخت‌ها، امکانات و منابع است. اگر عدالت‌محوری رعایت شود، دیگر با کمبود زیرساخت در حوزه ورزش زنان روبه‌رو نخواهیم بود تا آن‌را «نقطه‌گور ورزش زنان» نامگذاری کنیم. موضوع، مقایسه زنان و مردان نیست؛ بلکه قهرمان زنی که در کنار مسئولیت‌های مادری، در میدان رقابت نیز می‌درخشد، شایسته توجهی دوچندان است. مدیران ارشد و مبانی ورزش باید به جای برابری‌محوری، عدالت‌محور باشند، چرا که در بسیاری از موارد، برابری صرف به زیان ورزش زنان تمام می‌شود.

در کشور ما منابع و زیرساخت‌های ورزشی کم نیست؛ گاه برخی از آنها بلااستفاده می‌مانند و گاه انباشت امکانات در نقطه‌ای خاص مشاهده می‌شود.

موفقیت، نشانه اقتدار ایران

مهین فره‌زاد
نایب‌رئیس کمیته ملی المپیک

یکی از حوزه‌های بسیار تأثیرگذار در فرهنگ ایران، ورزش زنان است. زنان نقش بسزایی در ترویج ارزش‌های کشورمان در سطح جهان داشته‌اند. دختران و بانوان ورزشکار ایران در رشته‌ها و عرصه‌های مختلف، هر جا که شرایط حضور برایشان فراهم شده، با تلاش و پشتکار خود فضا را ایجاد کرده‌اند و تحت حمایت و مدیریت وزارت ورزش و جوانان و کمیته ملی المپیک، توانسته‌اند پرچم افتخار ایران را به‌هتزاز درآورند. همه این دستاوردها نشان از اقتدار نظام جمهوری اسلامی دارد که توسط زنان کشورمان رقم خورده است. این فضا و اقتدار در عرصه ورزش، کار ساده‌ای نیست و حاصل سال‌ها تمرین، تلاش و مهارت ورزشکاران، مربیان، مدیران و مسئولان است. اقتداری که با حفظ حجاب و پابندی زنان ورزشکار ایرانی در میادین بین‌المللی جلوه‌گر شده، بی‌تردید دستاوردی کوچک نیست. از سوی دیگر، دکتر پزشکیان، رئیس جمهوری محترم کشورمان، توجه ویژه و خاصی به ورزش زنان نشان داده‌اند. این توجهات در دولت چهاردهم، در کنار بیانات و رهنمودهای ارزشمند رهبر معظم انقلاب، زمینه‌ساز افزایش نقش آفرینی زنان در عرصه ورزش کشور شده است، به‌گونه‌ای که در ه‌ر دوره شاهد درخشش بیشتر و موفقیت‌های فزاینده بانوان ورزشکار ایران هستیم.

افتخاری ماندگار در کارنامه ورزش بانوان ایران به ثبت رسید. برای واکاوی این موضوع و بررسی ضرورت نگاه ویژه دولت به مقوله ورزش بانوان، سراغ کارشناسان و صاحب‌نظران این حوزه رفتیم تا دیدگاه‌های آنان را در این زمینه جویا شویم.

● دولت

چهاردهم

با توجه ویژه به

این حوزه در

تلاش است

با حمایت از

زنان ورزشکار

و ایجاد فضای

مناسب برای

افتخارآفرینی

آن‌ها، نشاط

اجتماعی

و سلامت

جامعه را

تضمین کند

و افتخارآفرینان این مرز و بوم را از مدارس کشف و آنان را به‌درستی به سمت قله‌های قهرمانی هدایت خواهیم کرد.»

رئیس مرکز امور زنان و خانواده وزارت کشور درباره توجه به زیرساخت‌های ورزشی در حوزه ورزش بانوان می‌گوید: «ظرفیت کسب موفقیت و تصاحب مدال‌های رنگارنگ، از جمله مدال‌های ارزشمند طلا، ارتباط تنگاتنگی با توسعه زیرساخت‌های ورزشی دارد. همچنین پرورش نیروی انسانی مجرب باعث می‌شود آینده را به‌درستی پایه‌ریزی کنیم. ورزشکاران و قهرمانان ما در این حوزه به‌عنوان نیروی انسانی کارآمد شناخته می‌شوند؛ بر این اساس، باید سرعت توسعه را افزایش دهیم تا قهرمانان و افتخارآفرینان ورزش بانوان بدون کوچک‌ترین دغدغه‌ای به فکر موفقیت و کسب عنوان در میادین بین‌المللی باشند. البته از حق نگذریم که در نظام جمهوری اسلامی در حوزه ورزش بانوان تلاش‌های فراوانی انجام شده که نمی‌توان به‌سادگی از کنار آن عبور کرد. وجود استعدادهای فراوان و ظرفیت بالای ورزش قهرمانی در حوزه بانوان نشان‌دهنده آن است که ورزشکاران و مربیان زن ما قابلیت فتح قله‌های موفقیت را به دفعات دارند.»

پروین داداندیش با اشاره به ضرورت توجه به مقوله استعدادیابی در حوزه ورزش بانوان توضیح داد: «پیشرفت ورزش بانوان مستلزم توجه ویژه به استعدادیابی و نظهر است؛ از این لحاظ باید به سمت شناسایی و پرورش استعدادها برویم که بهترین محل برای اجرای این کار، مدارس دختران این سرزمین است. اگر در این حوزه به‌صورت خاص و هدفمند کار کنیم، قطعاً مدال‌آوران

موفقیت زنان، دستاورد بزرگ دولت

زهر نژادبهرام
فعال حوزه زنان

افتخارآفرینی زنان و دختران ایران در سال‌های اخیر یکی از اتفاقات مثبت در جامعه ما به شمار می‌آید؛ اما آنچه اهمیت این اتفاق مثبت را به‌صورت مضاف افزایش می‌دهد، موفقیت ورزش‌های تیمی دختران در دولت چهاردهم، نشان‌دهنده این واقعیت است که دختران ما امروز در رشته‌های انفرادی و تیمی، بویژه در رقابت‌های آسیایی و جهانی، توانمندی قابل‌توجهی دارند و می‌توانند سفیران شایسته‌ای برای ایران به شمار آیند.

قطعا اگر سرمایه‌گذاری بیشتری در این حوزه صورت گیرد، می‌توانیم شاهد موفقیت‌های بیشتر و دستiابی به جایگاهی ارزشمندتر در میادین جهانی باشیم. توجه به ورزش بانوان و اهمیت افتخارآفرینی زنان در دولت چهاردهم، به‌عنوان یک معیار ایدئال، به ثمر نشسته است و به اعتقاد من دولت دکتر پزشکیان می‌تواند با تکیه بر این اتفاق مهم، زمینه‌ساز شدن سایر استعدادهای موجود در این حوزه را نیز فراهم کند تا شاهد به ثمر نشستن توانایی زنان در این حوزه و سایر حوزه‌های اجتماعی باشیم. مطمئناً سرمایه‌گذاری بیشتر، زمینه ظهور موفقیت‌های گسترده‌تر را در این حوزه فراهم می‌کند. موفقیت زنان ورزشکار و افتخارآفرینی آنها در میادین بین‌المللی، به‌عنوان یک دستاورد بزرگ برای دولت چهاردهم به حساب می‌آید و قطعاً افتخارآفرینی‌های اخیر مصداق ضرب‌المثل «مشت نمونه خروار» است. دولت همواره در حاکمیت‌پیشران بوده است. بی‌شک سرمایه‌گذاری بیشتر در حوزه زنان می‌تواند زمینه ظهور استعدادهای جدید را فراهم آورد. در این منظر، معتقدم هر اندازه در دولت چهاردهم توجه به حوزه زنان بیشتر شود، شاهد موفقیت‌های پرشمار زنان سرزمین‌مان خواهیم بود.

شعار دولت وفای دکتر پزشکیان، شنیدن صدای همه مردم ایران بود. نمی‌ای مردم ایران را زنان تشکیل می‌دهند؛ امیدوارم با در نظر گرفتن این اصل، دولت چهاردهم در حوزه پشتیبانی از زنان اقدامات لازم و کافی را انجام دهد تا به شکل همه‌جانبه شاهد حمایت از زنان در بخش‌های مختلف جامعه باشیم. درخشش دختران و زنان در حوزه‌های علمی، فرهنگی، اجتماعی و ورزشی، بیانگر ظرفیت‌های ناب در این بخش است و این اتفاق تنها در صورتی تداوم خواهد داشت که به معنای واقعی کلمه، از هر نظر حامی زنان و دختران این سرزمین باشیم.

سرمایه‌گذاری عامل افتخارآفرینی

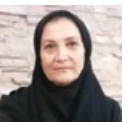
الهام آزاد
عضو کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات مجلس

بانوان در هر حوزه‌ای که ورود پیدا کرده‌اند، موفقیت‌های چشمگیر و منحصربه‌فردی به دست آورده‌اند. مصداق این موضوع را می‌توان در موفقیت‌های اخیر زنان و دختران ایران در میادین بین‌المللی به‌وضوح مشاهده کرد. موفقیت زنان ورزشکار به قدری شگفت‌انگیز است که می‌توان نتایج مثبت آن را در لایه‌های مختلف جامعه مشاهده کرد. اما شرط اصلی دوام این موفقیت‌ها، ایجاد زیرساخت‌های حرفه‌ای و استاندارد برای بانوان ورزشکار ایران است. همان‌طور که وزیر ورزش و جوانان در جریان بررسی برنامه هفتم توسعه به نمایندگان اعلام کردند، زنان ورزشکار ما نشان داده‌اند توانمندی خلق موفقیت‌های بزرگ را دارند و این مسأله برای جامعه ما اتفاقی نویدبخش است، به این شرط که حمایت‌ها تداوم داشته باشند.

باید باور داشته باشیم که زن و مرد دو بال تکامل جامعه هستند؛ در ورزش نیز این قاعده وجود دارد. البته با این تفاوت که زنان ورزشکار ما در کنار بروز استعدادها و موجود در این حوزه را نیز فراهم کند تا شاهد به ثمر نشستن توانایی زنان در این حوزه و سایر حوزه‌های اجتماعی باشیم. مطمئناً سرمایه‌گذاری بیشتر، زمینه ظهور موفقیت‌های گسترده‌تر را در این حوزه فراهم می‌کند. موفقیت زنان ورزشکار و افتخارآفرینی آنها در میادین بین‌المللی، به‌عنوان یک دستاورد بزرگ برای دولت چهاردهم به حساب می‌آید و قطعاً افتخارآفرینی‌های اخیر مصداق ضرب‌المثل «مشت نمونه خروار» است. دولت همواره در حاکمیت‌پیشران بوده است. بی‌شک سرمایه‌گذاری بیشتر در حوزه زنان می‌تواند زمینه ظهور استعدادهای جدید را فراهم آورد. در این منظر، معتقدم هر اندازه در دولت چهاردهم توجه به حوزه زنان بیشتر شود، شاهد موفقیت‌های پرشمار زنان سرزمین‌مان خواهیم بود.

ما استعدادهای نوظهور بسیار زیادی در جامعه ایران داریم که قطعاً با توجه بیشتر به کشف آنها، می‌توانیم گام‌های بلندی در مسیر پیشرفت برداریم. عزم بانوان برای افتخارآفرینی جزم شده است و قطعاً توجه دولت و مجلس به حوزه بانوان، بویژه بانوان ورزشکار، از مسائل مهمی است که می‌تواند باعث افتخارآفرینی آنان برای ایران عزیز در رویدادها و میادین جهانی شود.

رشد محسوس زنان در ورزش

فاتانه هادی
مشاور ورزش وزارت ورزش و جوانان

ورزش حلقه‌ای جدا از سایر عرصه‌های جامعه نیست. مسائل اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی در کشور ما گسترده و متنوع‌اند و نمی‌توان آنها را به‌صورت مجزای بررسی کرد؛ بلکه باید همچون زنجیره‌ای به‌هم‌پیوسته مورد توجه قرار گیرند. حضور پزشکian، در اردوی تیم ملی فوتسال زنان، نشان از نگاه عمیق ایشان نسبت به زنان به عنوان سازندگان هویت ایران دارد. رئیس جمهوری به‌خوبی آگاه است که هر زمان در عرصه‌های جهانی از جایگاه ایران سخن می‌گوید، لازم است به حوزه زنان نیز توجه ویژه داشته باشد و برای آنان در جهت برخورداری از هویت مستقل، تسهیلات لازم و ارزش‌گذاری شایسته فراهم سازد. زمانی که از «هویت ورزش» سخن می‌گوییم، باید اهمیت دو بخش مردان و زنان را در نظر بگیریم تا با بهره‌گیری از توان هر دو قشر، جایگاه بین‌المللی خود را ارتقا دهیم. زنان دو نقش اساسی در جامعه دارند؛ یکی درون خانواده و دیگری در عرصه اجتماعی. در حالی‌که مردان چنین جایگاهی ندارند.

از این‌رو، نیاز است که سازماندهی عمیق‌تری در حوزه ورزش زنان صورت گیرد و آنان تحت حمایت‌ها و تسهیلات بیشتری قرار گیرند تا بتوانند همانند مردان در صحنه‌های بین‌المللی بدرخشند.

در بحث ارزش گذاری ورزش زنان باید دو بعد «کمی» و «کیفی» را مدنظر قرار داد. از لحاظ کمی، اگر روند ۱۰ سال اخیر را دهه‌های گذشته مقایسه کنیم، شاهد رشدی محسوس هستیم؛ به‌گونه‌ای که تعداد مدال‌های کسب‌شده توسط بانوان و میزان اشتغال آنان در رشته‌های مختلف ورزشی به‌طور چشمگیری افزایش یافته است.

از نظر کیفی نیز زنان نقش مهمی در ارتقای جایگاه کاروان‌های ورزش ایران در میادین جهانی، از جمله المپیک، بازی‌های کشورهای اسلامی و آسیایی دارند. این اتفاق نشان می‌دهد که در کنار رشد کمی، رشد کیفی نیز حاصل شده است. اما چالش اصلی موجود در این حوزه آنجاست که ورزش هنوز در سبک زندگی زنان به‌طور کامل نهادینه نشده و در زمینه ورزش همگانی ضعف‌هایی وجود دارد؛ در حالی‌که در حوزه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای پیشرفت‌های قابل توجهی دیده می‌شود.

وَعَدَه

*توزیع عادلانه زیرساخت‌های ورزشی در سراسر کشور
*افزایش سرانه فضای ورزشی در مناطق کم‌برخوردار

برنامه

*طراحی زیرساخت‌های متناسب با اقلیم و فرهنگ محلی
*ایجاد سامانه ملی ورزش برای رصد پیشرفت و عدالت در توزیع منابع

موعِد وفا

*تحقق تراز عادلانه سرانه ورزشی نسبت به جمعیت و مساحت کشور به‌صورت تدریجی و در دوره اجرای سند ملی آمایش سرزمینی ورزش (افق میان‌مدت) پیش‌بینی شده‌است

وضعیت اماکن ورزشی مناطق کم‌برخوردار در سند ملی آمایش بررسی شد

سرمایه‌گذاری جدید براساس «منطق سرزمینی»

گفت‌وگو

مهری رنجبر

گروه ورزشی

زیرساخت‌ها در توسعه ورزش قهرمانی حرف اول را می‌زند. شاید قبلاً قهرمانانی بودند که بدون هیچ امکاناتی، با دست خالی، تنها با تعصب و غیرت مدال می‌گرفتند، اما حالا تعصب تنها جواب نمی‌دهد. حتی در ورزش همگانی هم سلامت عمومی مردم در مناطق کم‌برخوردار کمتر از بقیه مناطق است و میزان فعالیت زنان و دختران مناطق کم‌برخوردار هم در ورزش کمتر می‌شود. در حالی که همه کارشناسان معتقدند سرمایه‌گذاری در ورزش، سرانه سلامت را افزایش می‌دهد و در مقابل هزینه درمان را کمتری کند. بنابراین یکی از برنامه‌های مهم وزارت ورزش برای شناسایی استعدادهای جدید، تأمین امکانات ورزشی است، حتی در مناطق کم‌برخوردار تلاش بر اجرای سند ملی آمایش سرزمینی ورزشی است. سندی که تلاشی آگاهانه برای توزیع عادلانه زیرساخت‌ها و استعدادیابی ورزشی در سراسر ایران است. چنان‌که زیرساخت‌های ورزشی تنها با نوسازی سالن‌ها محقق نمی‌شود و نیازمند نگاه جامع به توسعه اجتماعی و فرهنگی است. محمدرضا عابدی محزون، مدیر دفتر برنامه‌ریزی و نظارت ورزش قهرمانی در مصاحبه با «ایران» در این باره می‌گوید:

چنان‌که زیرساخت‌های ورزشی در مناطق کم‌برخوردار نامتعادل توزیع شده‌است؟

سال‌هاست که نظام تصمیم‌گیری در حوزه ورزش کشور، بیش از آن که بر پایه شواهد و ظرفیت‌های جغرافیایی و اجتماعی استوار باشد، به اقتضائات مقطعی، نفوذ محلی یا پیگیری‌های موردی متکی بوده است. نتیجه این رویکرد، انباشت زیرساخت در برخی استان‌ها و محرومیت پایدار در مناطق مرزی و کم‌برخوردار است.

چه برنامه‌ای برای توازن آن دارید؟ سند ملی آمایش سرزمینی ورزش، که حاصل مهرگرایی مطالعات مبدائی، داده‌های آماری و ظرفیت‌های طبیعی

سند ملی آمایش چه کارکردی در مناطق کم‌برخوردار دارد؟ در این سند، برای اولین بار، نقش کارکرد هر استان در زنجیره ورزش کشور تعریف

چطور؟

بررسی‌های انجام‌شده نشان می‌دهد که در دهه گذشته، سهم این مناطق از زیرساخت‌های ورزشی کمتر از میانگین ملی بوده است؛ اما با اجرای سند آمایش، روند توزیع منابع به‌گونه‌ای باطراحی‌شده که اولویت تخصیص فضاهای جدید و تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام به استان‌های مرزی و کم‌برخوردار اختصاص یابد. در این چهارچوب، افزایش سرانه فضای ورزشی در استان‌هایی چون سیستان و بلوچستان، خوزستان، کردستان، کرمان، خراسان جنوبی و ایلام در دستور کار قرار گرفته و بیش از نیمی از پروژه‌های مصوب جدید در این مناطق متمرکز شده است.

چند درصد سرانه و امکانات ورزشی سهم مناطق کم‌برخوردار است؟ بر اساس داده‌های رسمی، وزارت ورزش و جوانان، از مجموع ۱۱ هزار و ۱۵۰

مکان ورزشی تحت مالکیت وزارت، ۱۶۰۳ مکان معادل ۱۴ درصد در بافت‌های روستایی مستقر است. از این میزان، بیش از ۷۳ درصد به زمین‌های ورزشی روباز اختصاص دارد و بیشترین رشته‌های تحت پوشش آن، فوتبال، والیبال، بسکتبال و هندبال هستند. این آمار نشان می‌دهد که سیاست راهبردی ما در اجرای سند، توسعه زیرساخت‌های پایه و در دسترس در مناطق کم‌برخوردار و روستایی است؛ زیرا ورزش زمانی عدالت‌محور می‌شود که دسترسی عمومی به فضاهای ورزشی در سراسر جغرافیای کشور برقرار باشد.

زیرساخت‌های مناطق کم‌برخوردار مختص چه رشته‌های ورزشی است؟

زیرساخت‌های ورزشی در این پهنه‌ها، متناسب با ویژگی‌های اقلیمی و فرهنگی طراحی شده‌اند؛ از فضاهای روباز و چندمنظوره برای ورزش‌های بومی، تا سالن‌های سبک و کم‌هزینه برای رشته‌های پایه‌ای مانند کشتی، وزنه‌برداری، دوومیدانی، فوتسال و کاراته که بیشترین مزیت نسبی و پشتوانه مردمی را در این مناطق دارند. به بیان دیگر، سیاست‌گذاری آمایشی به دنبال تکرار الگوی گران‌قیمت ساخت مجموعه‌های شهری نیست، بلکه بر توسعه زیرساخت‌های قابل دسترسی، کم‌هزینه و مردمی تمرکز دارد.

هدف از ساخت امکانات ورزشی در مناطق کم‌برخوردار توسعه ورزشی

همگانی است یا حرفه‌ای؟

هدف اصلی از گسترش این امکانات در مناطق کم‌برخوردار، صرفاً پرورش قهرمان رشته‌هایی چون کشتی، کاراته، تکواندو و وزنه‌برداری و ... معرفی شده‌اند؛ اتفاقی که مؤید آن است که سرمایه‌گذاری در این مناطق، نه تنها از منظر عدالت اجتماعی، بلکه از حیث بازدهی ورزشی نیز توجیه‌پذیر است.

حرفی مانده؟ در نگاه کلان، سند آمایش سرزمینی ورزش نه صرفاً یک نقشه فیزیکی، بلکه چهارچوبی برای حکمرانی داده‌محور است. پیش‌بینی سامانه اطلاعات مکانی (GIS) و الزام دستگاه‌ها و فدراسیون‌ها به هم‌راستاسازی پروژه‌ها با نقشه آمایش، به تدریج می‌تواند به شکل‌گیری «داشبورد ملی ورزش» منجر شود؛ سامانه‌ای که رصد عدالت، بهره‌وری و عملکرد مدیران را ممکن می‌سازد. توسعه ورزش، دیگر تنها به افزایش مدال‌ها یا ساخت ورزشگاه‌ها خلاصه نمی‌شود؛ بلکه به‌معنای استفاده از ظرفیت سرزمین برای پرورش انسان‌های سالم، بانشاط و کارآمد است.

از این منظر، آمایش سرزمینی ورزش بخشی از پروژه بزرگ‌تر «سلامت اجتماعی و هویت ملی» است و موفقیت آن زمانی تحقق می‌یابد که تصمیم‌گیری‌ها بر پایه داده، عدالت و آینده‌نگری استوار باشد. با چنین رویکردی، ورزش می‌تواند همان نقشی را در انسجام و نشاط اجتماعی ایران ایفا کند که آمایش صنعتی و کشاورزی در رشد اقتصادی کشور برعهده داشتند؛ عبور از پراکندگی، به‌سوی حکمرانی هوشمند.

از اماکن ورزشی مناطق کم‌برخوردار، قهرمان هم‌معرفی شده‌است؟

نکته امیدبخش این است که از دل همین

گفت: یکی از موضوعاتی که بسیار مطرح شده، این است که معاوضه طلا یا ارز با ارز نیز مشمول مالیات می‌شود درحالی‌که کارشناسان تأکید دارند چنین نیست، معاوضه درون هر گروه، با رویکرد تبدیل به احسن مثلاً واگذاری طلا و افزودن مبلغی برای دریافت طلای دیگر برای اشخاص غیرتجاری مشمول مالیات بر سوداگری نخواهد شد. عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس بیان کرد: این قانون، شامل افرادی که قصد تبدیل به احسن دارایی‌های خود را دارند، نمی‌شود. فضای کلی قانون به گونه‌ای است که تصمیم‌های ساده و طبیعی افراد روزمره مردم واقعی ایجاد نخواهد کرد.

نماینده اردکان در مجلس شورای اسلامی مطرح کرد:

کنترل دلّالی و کاهش فعالیت‌های غیرمولد با اجرای قانون مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی

می‌شود، مشمول مالیات‌ها و عوارض سنگین شود. پوردهقان تأکید کرد: قانون مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی باید به گونه‌ای اجرا شود که افراد متوجه شوند ورود به عرصه‌های دلّالی و سفته‌بازی برایشان مقرون به‌صرفه نیست، اما برای آشنایی که به‌صورت طبیعی اقدام به خرید و فروش می‌کنند مانند فردی که منزلی دارد و قصد فروش آن را دارد معافیت‌هایی در نظر گرفته شده است.

نماینده اردکان در مجلس اظهار کرد: برای اجرای هدفمند قانون، باز زمانی مشخصی تعیین کرده‌ایم به‌عنوان نمونه اگر در طی یک‌سال معامله انجام شود، یک نرخ مالیاتی در نظر گرفته می‌شود و برای دو سال، سه سال و پنج سال نیز به همین ترتیب تنظیم شده است. مردم مطمئن باشند افرادی که قصد ورود به فضای خرید و فروش‌های سوداگرانه و دلّالی را ندارند، هیچ هزینه‌ای پرداخت نخواهند کرد و این قانون تأثیری بر زندگی آنان نخواهد گذاشت. پوردهقان درخصوص شبهاتی که برای مردم به وجود آمده است ازجمله اینکه آیا تعویض طلا یا طلا یا ارز با ارز مشمول مالیات می‌شود یا خیر،

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی گفت: قانون مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی در جهت کاهش فعالیت‌های غیرمولد، کنترل تنش در بازارها و حمایت از زندگی مردم مؤثر است.

مصطفی پوردهقان نماینده اردکان در مجلس شورای اسلامی اظهار داشت: مجلس با همراهی دولت قانون مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی را تصویب کرد تا بازارهای غیرمولد کنترل شود و حاشیه سود آنها از بین رود. به این ترتیب، هر فردی که قصد ورود به این بازارها را دارد، باید هزینه‌هایی بپردازد و ورودش هزینه‌بر باشد تا مردم تا مردم از این بازارها بیگنال بگیرند و به سمت آنها نروند.

وی با بیان اینکه قانون مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی جلای دلّالی‌های کاذب را می‌گیرد، افزود: قانون مالیات بر سوداگری و سفته‌بازی در چهار بازار تدوین شده است ازجمله بازار خودرو، بازار ارز و بازار مسکن، در این قانون هدف آن است که هر فردی که قصد سفته‌بازی، دلّالی یا انجام خرید و فروش‌های مکرر دارد و موجب بی‌نظمی و تنش در بازار

دبیرکل اتاق بازرگانی ایران:

دریافت مالیات پس از تسویه نهایی معاملات نسبه زمینه‌ساز افزایش گردش سرمایه تولید است

صدور صورت حساب الکترونیک مثبت ارزیابی می‌شود.

شاه‌ووسی گفت: ایجاد امکان پرداخت مالیات بر ارزش افزوده پس از تسویه نهایی معاملات نسبه و اعتباری اقدام بسیار مناسبی است زیرا وقتی مالیات بر ارزش افزوده معاملات اعتباری پس از تسویه نهایی معامله مذکور انجام می‌شود؛ منجر به افزایش گردش سرمایه تولید و تأمین نقدینگی می‌شود و اقدام بسیار مناسبی است.

رئیس دانشگاه محقق اردبیلی گفت: دانشکده ادبیات و علوم انسانی یکی از پروژه‌هایی بود که در قالب طرح نشان‌دار کردن مالیات انتخاب شد؛ اکنون با همت مؤدیان استان، همکاری سازمان امور مالیاتی و مسوولان دانشگاه شاهد بهره‌برداری کامل از این دانشکده هستیم.

محمد حسن‌زاده رئیس دانشگاه محقق اردبیلی با تأکید بر نقش حیاتی مالیات در تأمین منابع مالی دولت، اظهار داشت: درآمد‌های مالیاتی به‌عنوان یک منبع پایدار جزو مهمترین ابزار دولت به‌منظور ارائه خدمات اجتماعی و توسعه زیرساخت‌های اقتصادی محسوب می‌شوند. وی افزود: در کشورهایی که منابع طبیعی محدودی دارند، مالیات تنها منبع درآمد دولت محسوب می‌شود؛ طی چند سال اخیر در ایران نیز سهم مالیات در تأمین بودجه سالانه رو به افزایش بوده است. رئیس دانشگاه محقق اردبیلی با قدرتی از مشارکت مؤدیان در طرح نشان‌دارکردن مالیات، اعلام کرد: دانشکده ادبیات و علوم انسانی یکی از پروژه‌هایی بود که در قالب این طرح انتخاب شد؛ اکنون با همت مؤدیان استان، همکاری سازمان امور مالیاتی و مسوولان دانشگاه شاهد بهره‌برداری کامل از این دانشکده هستیم. حسن‌زاده این پروژه را نمونه‌ای موفق از هم‌افزایی میان مؤدیان، دولت و

رئیس اتحادیه صنف فروشندگان لبنیات تهران مطرح کرد:

پایان فاکتورسازی‌های جعلی با صورت حساب الکترونیک

مثنی است و اعتماد مودی را به روندهای مالیاتی کشور افزایش می‌دهد.

رئیس اتحادیه صنف فروشندگان لبنیات تهران خاطرنشان کرد: اینکه ذیل صورت‌حساب الکترونیک تلاش در راستای حل مشکلات مؤدیان در دستور کار قرار دارد، نکته مثنی است. به‌طور مثال، طی سالیان طولانی این موضوع جزو خواسته‌های فعالان اقتصادی کشور بود که مالیات بر ارزش افزوده به‌صورت زود هنگام و در زمان عقد معامله از مودی دریافت نشود. تحقق این امر ذیل صورت‌حساب الکترونیک اقدام مثنی است. سنگ‌چی گفت: این منطقی نیست که وقتی هنوز پولی به حساب مودی نیامده است، نسبت به پرداخت مالیات بر ارزش افزوده اقدام کند. موکول شدن دریافت مالیات بر ارزش افزوده به بعد از تسویه حساب نهایی می‌تواند کمک‌کننده باشد و زمینه را برای حفظ نقدینگی بنگاه اقتصادی و افزایش گردش سرمایه در کشور ایجاد کند. سنگ‌چی در پایان تأکید کرد: روندهای مالیات‌ستانی در کشور در حال بهبود است و به سمت و سوی خوبی در حرکت هستیم. به‌ویژه استفاده از سازوکارهای هوشمند برای مالیات‌ستانی مثبت ارزیابی می‌شود.

رئیس اتحادیه صنف فروشندگان لبنیات تهران گفت: با اعتبارسنجی هر شرکت از طریق استقرار صورت‌حساب الکترونیک، امکان صدور فاکتورهای جعلی و شکل‌گیری شرکت‌های صوری از بین رفته است. سدوايه سنگ‌چی، رئیس اتحادیه صنف فروشندگان لبنیات تهران اظهار کرد: اصلاح نظام مالیاتی کشور و استفاده از سازوکارهایی مانند صدور صورت‌حساب الکترونیک به کاهش قابل‌توجه فرار مالیاتی منجر شده است. اگرچه این امر به‌صورت کامل از بین نرفته، اما پیشرفت زیادی در این زمینه حاصل شده است. سنگ‌چی گفت: نسبت به قبل، امکان فاکتورسازی و عدم پرداخت مالیات بر ارزش افزوده و تحمیل اضافی به مؤدیان قانون‌مدار به نسبت زیادی از بین رفته است. زیرا در سازوکارهای جدید، رخدادهای مالی ضبط و ثبت می‌شود و با اعتبارسنجی هر شرکت از طریق استقرار صورت‌حساب الکترونیک، امکان صدور فاکتورهای جعلی و شکل‌گیری شرکت‌های صوری از بین رفته است. وی ادامه داد: روندهای نوین مالیات‌ستانی در کشور این اطمینان را در مودی ایجاد می‌کند که مالیات‌ستانی براساس اطلاعات و داده‌های فروش صورت می‌گیرد و ظلمی به کسی نمی‌شود. این امر

رئیس دانشگاه محقق اردبیلی:

با مشارکت مؤدیان، دانشکده ادبیات دانشگاه محقق اردبیلی به بهره‌برداری کامل رسید

نهادهای علمی در مسیر توسعه پایدار استان اردبیل دانست و گفت: ساخت دانشکده ادبیات و علوم انسانی در دانشگاه محقق اردبیلی الگویی است که می‌تواند در سایر نقاط کشور نیز مورد توجه قرار گیرد.

بودند که در مورد چگونگی اجرای آن فکر کنند. آنها گفته‌اند که قصد دارند این فرآیند کنترل صادرات عناصر خاکی کمیاب را اصلاح و مطالعه کنند. آنها نگفته‌اند که این موضوع برای همیشه از روی میز برداشته شده است. بنابراین، ما باید خیلی سریع کار کنیم، زیرا یک سال دیگر آنها برخی کنترل‌های صادراتی بر عناصر خاکی کمیاب سنگین را خواهند داشت که قرار است صنایع دفاعی ما را هدف قرار دهند.

فراتر از مواردی که مطرح شد، مسائل اساسی و ساختاری زیادی در رابطه دو کشور وجود دارد که مطرح نشد: یارانه‌های صنعتی، موانع دسترسی به بازار، جاسوسی سایبری، کمی در مورد مقیاس همه این مسائل صحبت کنید. برای مطرح کردن این مسائل چه چیزی لازم است؟ اقتصاد چین تمام این ظرفیت مازاد را صادر می‌کند و با خودروهای برقی، باتری‌های لیتیومی، پل‌های خورشیدی و توربین‌های بادی، در حوزه انرژی پاک بر جهان تسلط دارد و ما شاهد این اتفاق در بخش‌های مختلف خواهیم بود. وقتی به پلتفرم «ساخت چین ۲۰۲۵» شامل ۱۰ فناوری پیشرفته و حیاتی، چه مواد جدید، هوش مصنوعی یا نیمه‌هادی‌ها، نگاه می‌کنید، این همان راهکاری است که چین در پیش گرفته است.

اگر برای درک ماهیت بنیادی مدل چینی اقدامی نکنیم، ایالات متحده و جهان در طیف وسیعی از بخش‌ها غرق در فناوری چینی خواهند شد. تنها راهی که ایالات متحده می‌تواند واقعاً با موانع ساختاری در اقتصاد چین مقابله کند، همکاری نه‌تنها با متحدان و شرکای سنتی خود، بلکه با اقتصادهای نوظهور برای اعمال فشار بر چین است.

ما، حداقل در حوزه خودروهای برقی، دیده‌ایم که فقط ایالات متحده، اروپا، ژاپن و کره جنوبی نبودند که از پذیرش همه خودروهای برقی چینی خودداری کردند. مجموعه‌ای کاملاً جدید از کشورها - برزیل، هند و ترکیه - با پیش گذاشتن فشار بر چین این عمل را دنبال می‌کنند. ما نمی‌توانیم صنایع نوپای خود را قبل از اینکه حتی فرصتی برای رشد داشته باشند، از بین ببریم. بنابراین، من فکر می‌کنم ایالات متحده می‌تواند در اینجا نقشی ایفا کند، اما این مستلزم آن است که ما کاری را انجام دهیم که این دولت معمولاً به خوبی انجام نمی‌دهد، یعنی ارتباط برقرار کردن و گرد هم آوردن متحدان و شرکا به روشی متمرکز.

کنجی‌ها که باید اضافه کنم این است که چینی‌ها به دسترسی بیشتر به بازار ایالات متحده علاقه‌مند هستند. ما

برای چهار تا شش سال گذشته نگرانی بیشتری نسبت به سرمایه‌گذاری چین در ایالات متحده داشته‌ایم؛ این سرمایه‌گذاری اساساً از یک پرتگاه سقوط کرده است. بنابراین اگر ما مایل به ایجاد دسترسی بیشتر برای سرمایه‌گذاری چین در ایالات متحده باشیم، ممکن است طرف چینی نیز تا حدودی متقابلاً عمل کند.

یکی دیگر از تفاوت‌های کلیدی بین دولت دوم ترامپ و دولت بایدن این است که ایالات متحده از راز پنهان خود-اتحادهاش -عقب‌نشینی کرده است. این موضوع چگونه دیدگاه

خودروهای جنوب نسبت به رقابت ایالات متحده و چین و واگذاری فضای ژئوپلیتیکی توسط آمریکا را تغییر می‌دهد؟ آیا کشورها شروع به روی آوردن بیشتر به چین کرده‌اند؟ ما شاهد نظرسنجی‌های زیادی از اقتصادهای نوظهور بوده‌ایم که نشان می‌دهد از زمان روی کار آمدن دولت ترامپ، سطح جذابیت ایالات متحده برای بسیاری از کشورها کاهش یافته است. تصمیم برای ادغام ژانسن توسعه بین‌المللی ایالات متحده (USAID) در وزارت امور خارجه با ظرفیتی بسیار کمتر، پیامدهای گسترده‌ای داشته است، همان‌طور که خروج از توافقنامه پاریس و سازمان جهانی بهداشت نیز پیامدهای گسترده‌ای داشته است.

ما کاملاً خود را از بازی خارج نکرده‌ایم و هنوز هم جایی برای بازیابی و جبران خسارت وجود دارد. من از توافقنامه‌های رفاه فناوری که با بریتانیا، ژاپن و کره جنوبی امضا کرده‌ایم بسیار دلگرم شدم. همچنین از بحث‌های هگست در مورد تأیید تعهد امنیتی ما در هند و اقیانوسیه اطمینان دارم. شاید پس از آشفته کردن نظام بین‌المللی و حمله به متحدان و شرکایمان در ۹ ماه اول، دوباره به بازسازی برخی از این روابط برگردیم. به طور کلی، کشورهای منطقه هند و اقیانوسیه نسبت به دولت ترامپ خوشبین‌تر از متحدان اروپایی ما هستند. رئیس جمهوری کره جنوبی یک تاج طلای عظیم و یک مدال به ترامپ هدیه داد. آیا چیزی جذاب‌تر از این برای او وجود دارد؟ آنها ترامپ را درک می‌کنند و تمایل به تعامل با او دارند و تا حدودی، اروپایی‌ها نمی‌خواهند این کار را انجام دهند.

اما طبق این مقاله، برنامه واقعی این است که مطابق تاکتیک‌های ترامپ با نسخه چینی در فشار حداکثری مقابله شود، همان‌طور که در مواجهه با گام بزرگ چین برای کنترل صادرات عناصر خاکی کمیاب و مواد معدنی حیاتی دیده می‌شود. آیا فکرمی کنید چین در دوره دوم ریاست جمهوری ترامپ رویکرد بسیار سخت‌تری نسبت به او اتخاذ می‌کند و اگر چنین است، آیا این رویکرد مؤثر است؟

آنها قطعاً رویکرد سختگیرانه‌تری در پیش می‌گیرند، اما من فکر می‌کنم آنها رویکرد سختگیرانه‌ای اتخاذ می‌کنند چون می‌توانند. بخشی از مشکل دولت ترامپ، از ابتدای دوره دوم، این بود که آنها پشتند در مورد میزان اهرم فشار ایالات متحده در فضای تجاری با چین اشتباه قضاوت کردند. اعضای این دولت این فرض را داشتند که ما اهرم فشار بیشتری داریم زیرا چین صادرات بسیار بیشتری به ایالات متحده نسبت به ایالات متحده به چین دارد. اما این فرض این واقعیت را نادیده می‌گرفت که ما وابستگی بسیار بیشتری به کالاهایی داریم که برای امنیت اقتصادی و ملی ما حیاتی هستند، همان‌طور که در مورد عناصر خاکی کمیاب و مواد دارویی فعال دیده‌ایم.

فکر نمی‌کنم آمادگی زیادی انجام شده باشد؛ فکرمی‌کنم دولت با چین همان‌طور رفتار کرد که با همه کشورهای دیگر هنگام شروع این جنگ تجاری عظیم جهانی رفتار کرد و چین اعلام کرد: «ما مانند هیچ کشور دیگری نیستیم و در واقع اهرم فشار بیشتری داریم». شی چین پینگ اکنون پنج سال بیشتر از آغاز دوره اول ریاست جمهوری ترامپ در قدرت بوده است. او اعتماد به نفس بیشتری دارد: اقتصاد چین رشد کرده است و آنها به یک فرابنده‌ای در بسیاری از بخش‌ها به طور بازنگر غالب تبدیل شده‌اند، بنابراین ظهور چین در صحنه جهانی بسیار جلوتر است.

چینی‌ها وقت گذاشتند تا برنامه‌ریزی کنند که چه نوع تاقی جویی می‌توانند علیه ایالات متحده انجام دهند. آنها ابزارهای تاقی چوبانه خود را برای شیهوهایی تقویت کردند که این دولت برای آن آماده نبود.

کجای کار آمریکا اشتباه بود که به اینجا رسید که چین چنین انحصاری در مواد معدنی حیاتی دارد؟ این موضوع چقدر برای چین مزیت خواهد داشت؟

مهم است که بدانیم چین در طول ۳۰ سال گذشته این تسلط بر استخراج و فرآوری عناصر نادر خاکی را به دست آورده است که بخش عمده‌ای از آن به این دلیل است که استخراج فرآوری عناصر نادر خاکی کاری بشدت کثیف و آلاینده است و چین از عواقب زیست‌محیطی این تسلط رنج برده است. این چیزی بود که شما فکرمی‌کردید ایالات متحده و اکثر اقتصادهای پیشرفته دیگر از آن عبور کرده‌اند.

برای ۳۰ سال سیاست و رابطه‌ای که بر اساس تعامل و جهانی شدن بنا شده بود، به نظر نمی‌رسید که ما با اجازه دادن به مورد امنیت هند و اقیانوس آرام، زیرا تایوان برای امنیت ایالات متحده بسیار مهم است. همچنین برای نیمه‌رساناهایی که برای صنایع دفاعی و فناوری خود به آنها نیاز داریم، به تایوان وابستگی فوق‌العاده‌ای داریم. کار رئیس جمهوری برای بازسازی قابلیت‌های ایالات متحده در نیمه‌رساناها تا زمانی که او دفتر خود را ترک کند، کامل نخواهد شد، بنابراین اگر او اینقدر تمایل داشته باشد واقعاً فرصتی برای یک معامله بزرگ با مشارکت تایوان وجود ندارد.

ما با این وجود، ما در یک نقطه ضعف بزرگ هستیم؛ چه از نظر عناصر خاکی کمیاب سبک و چه از نظر توسعه عناصر خاکی کمیاب سنگین. ما در حال باز بازیابی هستیم. اما سه تا پنج سال طول می‌کشد تا ما در بخش عناصر خاکی کمیاب ظاهر شویم.

بسننت گفته است که ما این کار را با سرعت بالایی انجام خواهیم داد، بنابراین شاید بتوانیم بازه زمانی را کمی کوتاه‌تر کنیم - اما این مدت زمان بسیار فراتر از تعلیق یک ساله‌ای خواهد بود که چینی‌ها با این توافق تجاری اعمال کرده‌اند. نکته بسیار مهمی که باید در مورد این توافق به خاطر داشت این است که بسیاری از بخش‌های آن فقط برای یک سال معتبر هستند.

چینی‌ها این رقابت عناصر خاکی کمیاب را فقط علیه ایالات متحده آغاز نکردند. آنها آن را در سطح جهانی آغاز کردند و طوفانی از آتش به پا کردند. و من فکر نمی‌کنم که آنها حتی آماده

تنها راهی که ایالات متحده می‌تواند واقعاً با موانع ساختاری در اقتصاد چین مقابله کند، همکاری نه‌تنها با متحدان و شرکای سنتی خود، بلکه با اقتصادهای نوظهور برای اعمال فشار بر چین است

بررسی رابطه واشنگتن - پکن در گفت و گوی فارت پالیسی با مشاور دولت بایدن در امور چین

موضع مشترک بایدن و ترامپ در مورد چین

شده‌اند اما به گفته یک پژوهشگر ارشد چین، توافق بین دو طرف نه تنها به یک سال محدود می‌شد، بلکه مسائل ساختاری اساسی‌تری را که این رابطه را از آزاری می‌داد نیز در بر گرفت. این مقام آمریکایی در عین حال نتایج دیدار ترامپ و شی را دارای شانس زیادی برای تغییر در تنش کنونی میان ۲ کشور نمی‌بیند. اکنون عضو ارشد مؤسسه هور و نویسنده کتاب «جهان به روایت چین» است.

راوی آگراوال، سردبیر فارن پالیسی در مورد نکات کلیدی این دیدار، چگونگی نگرش پکن به دوره دوم ریاست جمهوری ترامپ و اینکه در مجموع، کشورهای آسیایی چگونه به بزرگترین رویارویی ایالات متحده و چین با دستاوردهایی الیزابت اکونومی، مشاور سابق دولت بایدن بحث کرده است.

جنوبی، پتانسیل تغییر در این رابطه را ندارد، رابطه‌ای که در آن قدرت فزاینده چین، بزرگترین تهدید امنیت ملی ایالات متحده محسوب می‌شود و دونالد ترامپ حتی اگر بخواهد، با واقعیت‌های کنونی در نسبت خصمانه میان آمریکا و چین، فرصت یک معامله بزرگ با پکن را نخواهد داشت. از این نقطه نظر، راهبرد چینی آمریکا در دوره اول ترامپ، بایدن و ترامپ ۲ در اهداف کلی، کاملاً هم‌راستا هستند.

این نکته‌ای بود که جیک سالویان، مشاور امنیت ملی کاخ سفید در دولت بایدن به آن اذعان و سیاست‌های تهاجمی ترامپ علیه چین را تأیید کرده است. با وجود آنکه به نظر می‌رسد رؤسای جمهوری ایالات متحده و چین با دستاوردهایی که هر دو می‌توانند آنها را پیروزی بنامند، از این دیدار خارج

نیستیم. شما این زبان را از ترامپ نمی‌شنوید. اما این بدان معنا نیست که ما در زمینه فناوری با در استراتژی امنیت ملی و دفاعی رقابت نمی‌کنیم. رئیس جمهوری گفته است که می‌خواهد مجموعه فناوری خود را به سطح جهانی صادر کند؛ ما در طول این سفر اخیر شاهد انعقاد تعدادی از معاملات مهم بین ژاپن، کره جنوبی و ایالات متحده در زمینه فناوری و امنیت ملی بودیم. مارکو روبیو وزیر امور خارجه و بیت هگست وزیر دفاع، هر دو در موارد متعددی بر اهمیت امنیت در هند و اقیانوسیه تأکید کرده‌اند. بنابراین، دولت ترامپ همچنان در این بخش‌ها دو جانبه تزیین شود. اما از سوی دیگر، این دیدار هیچ بازنگری در مورد چین به عنوان بزرگ‌ترین چالش امنیت ملی بلندمدت ما صورت نگرفته است، اما وقتی صحبت از سایر حوزه‌های قدرت نرم می‌شود مطمئناً از آن نقش سنتی خود عقب‌نشینی کرده‌ایم.

آیا در سیاست آمریکا در قبال چین بین دولت‌های ترامپ و بایدن، بیش از آنچه برخی تحلیلگران ادعا می‌کنند، ثبات وجود دارد؟ تفاوت‌های بزرگ چیست و خطوط اصلی این سیاست‌ها کدامند؟

استراتژی دولت بایدن - که من از نزدیک با آن آشنا هستم و چند سال در آنجا کار کرده‌ام - سرمایه‌گذاری، همسوسازی و رقابت بود. در سمت سرمایه‌گذاری، قانون کاهش تورم که در مورد پیشبرد ایالات متحده در فضای انرژی پاک بود، کاهش یافته است. این قانون کاملاً از بین نرفته است، اما مطمئناً اولویت اصلی ترامپ نیست. بنابراین، ما شاهد برخی تغییرات در آن هستیم.

اما ایده سرمایه‌گذاری در ایالات متحده و بازگرداندن تولید (که از اولویت‌های دوره اول ترامپ، بایدن و ترامپ ۲ بود) یک خط مشی واقعاً مهم است. هم دولت بایدن و هم دولت ترامپ ممکن است روش‌های متفاوتی برای دستیابی به این اهداف داشته باشند، اما خود اهداف یکسان باقی می‌مانند.

تفاوت بزرگ دیگر این است که جو بایدن رئیس جمهوری سابق آمریکا، رقابت با چین را به عنوان استبداد در مقابل دموکراسی مطرح کرد. این

ما در مورد واگذاری فضای توسط ایالات متحده زیاد صحبت کرده‌ایم. دیدگاه چین در مورد خلا‌ها در عرصه‌های مختلف جهانی چیست؟ آیا می‌خواهد به حوزه‌هایی که آنها را خلا می‌داند، وارد شود؟

من اغلب فکرمی‌کنم چینی می‌خواهد حقوق یک ابرقدرت جهانی را بدون مسئولیت‌ها داشته باشد. چین زمان و فضای می‌خواهد تا این خلا را به صلاحیت خود پر کند. این کشور در چند زمینه چند گام برداشته است - به کامیوج رفت و میلیون‌ها دلار در پروژه‌هایی که ایالات متحده قبلاً داشت، جذب کرد - اما قرار نیست جایگزین ایالات متحده شود و هیچ علاقه‌ای به انجام این کار ندارد. چینی می‌تواند در حوزه‌هایی مانند سازمان جهانی بهداشت یا تغییرات اقلیمی جهانی، صرفاً با انجام کاری که انجام می‌دهد، پیروز شود. اگر ما خودمان را از بازی خارج کرده باشیم، اگر سبک‌هایمان را برداشته و به خانه برگشته باشیم - چین برای رهبر بودن نیازی به تغییر بازی خود ندارد. چین انتخاب خواهد کرد که کجا می‌خواهد این خلا را پر کند و تا جایی که بتواند این خلا را صرفاً با تأکید بر این واقعیت که ایالات متحده دیگر کاری را که قبلاً انجام می‌داد، انجام نمی‌دهد، پر کند، فکرمی‌کنم این کار را خواهد کرد.

گفت و گو

گره بین الملل - دیدار اخیر دونالد ترامپ و شی جین پینگ تحلیل‌های مختلفی از گفت‌وگوی رهبران آمریکا و چین را در فضای سیاست بین‌الملل شکل داد. اگرچه برخی با توجه به تفاهم تجاری موقت ترامپ و شی، معتقدند این اقدام یک آتش‌بس مقطعی در رقابت پرتنش ۲ قدرت جهانی محسوب می‌شود، اما برای عده‌ای دیگر از کارشناسانی که روابط واشنگتن-پکن را دنبال می‌کنند، ماحصل و نتایج ملاقات ۲ هفته قبل رؤسای جمهوری آمریکا و چین در پایتخت کره

دیدار بین ترامپ و شی جین پینگ، مورد انتظارترین دیدار سال بود. دو رهبر از دو اقتصاد بزرگ جهان برای اولین بار پس از شش سال با یکدیگر دیدار کردند. دیداری که پیامدهای عظیمی برای کل جهان داشت. طیف گسترده‌ای از نتایج بالقوه از افشاح تا خوب، وجود داشت. برداشت اصلی شما از این دیدار چه بود؟

در نهایت اوضاع بهتر از افشاح شد. ما تقریباً از رئیس مطالب این توافق تجاری مطلع بودیم، زیرا اسکات بسنت، وزیر خزانه‌داری [ایالات متحده]، طیف وسیعی از توافقاتی کوچک را که قرار بود دو جانبه تزیین شود، از سوی دیگر، این دیدار دیدار این دو رهبر مایه آسودگی خاطر است، چرا که قرار است کمی ثبات بیشتر به روابط بین دو کشور بدهد. اما از سوی دیگر، این دیدار برای دولت ترامپ کمی شرم‌آور نیز هست، زیرا نتیجه این دیدار این بود که دولت نا حدی توانست خود را از چاله‌ای که هشت ماه پیش با آغاز جنگ تجاری ایجاد کرده بود، بیرون بکشد. خوب است که دو رهبر برای تنظیم مجدد میز تجارت گرد هم آمدند، اما اساساً ما را به وضعیت قبل از جنگ تجاری ترامپ بازگرداند، البته با چند استثناهای کوچک در مورد فتانیل و توافق احتمالی تیک تاک.

ترامپ در راه بازگشت به آمریکا، به این نشست نمرة ۱۲ تا ۱۰ داد: پکن محتاط تر بوده است. این تفاوت را چگونه تفسیر می‌کنید؟ راستش را بخواهید، همیشه همین‌طور است، چون ترامپ به کلمات فانتزی و بزرگ تمایل دارد. او تقریباً با تمام معاملات تجاری همین کار را کرده است - همه آنها بزرگ‌ترین معامله تاریخ هستند. چینی‌ها روی هم رفته بسیار محتاط‌تر هستند. آنچه آنها باید می‌گفتند منعکس کننده واقعیت اوضاع است، یعنی اینکه هیچ یک از طرفین واقعاً چیز زیادی از این معامله به دست نیاوردند.

در آستانه این نشست صحبت‌های زیادی مبنی بر احتمال نوعی آتش بزرگ بین ایالات متحده و چین وجود داشت، تا حدودی به این دلیل که مردم می‌گویند ترامپ متوجه شده است که باید از درگیری مستقیم با چین اجتناب کند و در عوض به دنبال یک استراتژی پوشش ریسک باشد. برای طرفداران این نظریه، جلسه اخیریه عنوان مدرکی دال بر این بود که ترامپ اکنون در حال پایان دادن به رویکرد تهاجمی خود در قبال چین است که حدود یک دهه پیش آغاز کرده بود. آیا شما این نظریه را قبول دارید؟

من این طور فکر نمی‌کنم. در واقع من این را بسیار متفاوت می‌بینم. گام‌هایی که ترامپ در داخل کشور برمی‌دارد، می‌تواند ایالات متحده را در برخورد با چین تضعیف کند؛ برای مثال، کاهش بودجه تحقیقات پایه و سرمایه‌گذاری در علم و فناوری. اما فکر نمی‌کنم این به معنای نرمش او در برابر چین باشد. استراتژی چین اساساً محصول جانبی دستور کار «اول آمریکا» است. ما رهبری ایالات متحده را در صحنه جهانی در مورد تغییرات اقلیمی و مسائل بهداشت جهانی از روی میز برداشته‌ایم. ما علاقه‌ای به رقابت با چین برای رهبری در آنجا نداریم. ما گفته‌ایم که سیاست خارجی ایدئولوژیک نداریم. بنابراین دیگر در دنیای استبداد در مقابل دموکراسی

نشد؟ این برای تایوان در آینده چه معنایی دارد؟

صادقانه بگویم، مطمئنم که تایوانی‌ها از اینکه موضوع تایوان مطرح نشد، بسیار آسوده خاطر بودند. به ندرت پیش می‌آید که در دیداری با یک رهبر چینی، به نوعی موضوع تایوان مطرح نشود و آنها به دنبال اعمال فشار بر ایالات متحده برای تأیید اصل چین واحد، یا تلاش برای وادار کردن دولت به کاهش فروش اسلحه به تایوان نباشند. اما ظاهراً این جلسه صرفاً بر روابط تجاری متمرکز بوده است.

ترامپ گفته است که شی جین پینگ تا زمانی که او در قدرت است، علیه تایوان اقدام نظامی نخواهد کرد، زیرا شی عواقب آن را می‌داند. این گفته ترامپ به این تبدیل شده است که شی جین پینگ به او گفته است که اقدامی نخواهد کرد. من نمی‌دانم که آیا او در صحبت کردن اشتباه می‌کند یا اینکه این فقط ادامه چیزی است که دقیقاً درست نیست، زیرا برای شی جین پینگ بسیار غیرمعمول خواهد بود که واقعاً به ترامپ متعهد شود که قصد انجام هیچ اقدام نظامی را ندارد.

دولت وجود دارد که فکر کردن به یک معامله گسترده‌تر که تایوان را نیز در بر بگیرد، کار را برای ترامپ دشوار می‌کند، بویژه اولویت ما در مورد امنیت هند و اقیانوس آرام، زیرا تایوان برای امنیت ایالات متحده بسیار مهم است. ما همچنین برای نیمه‌رساناهایی که برای صنایع دفاعی و فناوری خود به آنها نیاز داریم، به تایوان وابستگی فوق‌العاده‌ای داریم. کار رئیس جمهوری برای بازسازی قابلیت‌های ایالات متحده در نیمه‌رساناها تا زمانی که او دفتر خود را ترک کند، کامل نخواهد شد، بنابراین اگر او اینقدر تمایل داشته باشد واقعاً فرصتی برای یک معامله بزرگ با مشارکت تایوان وجود ندارد.

شما توصیه می‌کنید که نباید زیاد روی حرف‌های ترامپ تمرکز کرد. اما چیزی که هفته گذشته مطرح نشد، تایوان بود. با توجه به تفاوت کلیدی که شما بین نحوه سازماندهی دموکراسی‌ها و استبدادها توسط بایدن و ترامپ توصیف می‌کنید، چقدر مهم است که طبق گزارش‌ها نام تایوان مطرح

روزنامه وال استریت ژورنال اخیراً مقاله‌ای درباره «استراتژی جدید ترامپ برای چین منتشر کرد که دیگر از آن دستورالعمل قدیمی دیپلماتیک چین خبری نیست. بله، در مورد مسائلی که ترامپ شخصاً به آنها اهمیت می‌دهد، امتیازاتی داده خواهد شد

بین

گفت‌وگو با سیدصادق حقیقت به مناسبت پنجمین سالروز درگذشت استاد فقید دانشگاه تهران

پروژه فکری فیرحی ناتمام ماند

دغدغه فیرحی برای ایران امروز

یادمان

مهدیه سادات نقیبی

گروه اندیشه

پنج سال از درگذشت دکتر داود فیرحی، استاد برجسته علوم‌سیاسی دانشگاه تهران، می‌گذرد؛ اندیشمندی که کوشید با نگاهی تازه به میراث فقهی، از دل سنت اسلامی راهی به سوی مفاهیم مدرن بگشاید. فیرحی در دهه‌های اخیر، یکی از چهره‌های شاخص در «بازسازی فقه سیاسی» و احیای اعتبار آن در مواجهه با جهان مدرن بود؛ گفتگمانی که اگرچه به لحاظ نظری رپرار بود، اما در تبدیل شدن به یک جریان اجتماعی فراگیر با چالش روبه‌رو شد. در گفت‌وگو با دکتر سیدصادق حقیقت، استاد علوم‌سیاسی پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی و از چهره‌های شاخص گفتمان نواندیشی حوزوی، از منظری درون گفتگمانی به تحلیل پروژه فکری فیرحی پرداختیم. او معتقد است فیرحی توانست وجود مردم‌سالارانه فقه را برجسته کند اما پروژه فکری او هنوز ناتمام است؛ چراکه چالش پیوند «سنت فقهی» با «مفاهیم مدرن» همچنان باقی است.

جناب دکتر حقیقت، آیا می‌توان پروژه فکری فیرحی را تلاشی برای «بازسازی فقه سیاسی» در پاسخ به مسائل جهان مدرن دانست؟

بله، پروژه فکری دکتر فیرحی را می‌توان تلاشی برای احیای اعتبار فقه در مواجهه با جهان مدرن تفسیر کرد. او همزمان در پی بازخوانی سنت و ایجاد زبانی مشترک با نسل جدید بود. برخلاف بسیاری از روشنفکران دینی و غیردینی که فقه سیاسی را فاقد اعتبار می‌دانستند، فیرحی بر این باور بود که فقه سیاسی ظرفیت و اعتبار دارد و باید قرائتی تازه از آن ارائه شود. او نشان داد که وجوه دموکراتیک فقه در تاریخ مغفول مانده و آنچه امروز از فقه سیاسی در اختیار ماست، بیشتر وجه قدرت‌محور آن است. فیرحی در کتاب «قدرت، دانش و مشروعیت در اسلام» با بهره‌گیری از روش دیرینه‌شناسی و تبارشناسی فوکو تلاش کرد نشان دهد که قدرت‌محوری، امری عارضی بر فقه سیاسی است و فقه در ذات خود می‌تواند واجد ظرفیت‌های دموکراتیک باشد.

گفتمان «نواندیشی حوزوی» که فیرحی به آن عمق و اعتبار بخشید، چرا با وجود جذابیتش برای نسل جوان، نتوانست به جریانی پایدار در بدنه حوزو و دانشگاه تبدیل شود؟ موانع نهادی یا فکری آن چه بود؟

دکتر فیرحی به جریانی به نام «نواندیشی حوزوی» یا «نواندیشی دینی» تعلق داشت؛ گفتگمانی که ریشه در نواندیشی محقق نایینی و آخوند خراسانی دارد. این گفتمان با «روشنفکری دینی» تفاوت دارد؛ چراکه روشنفکری دینی اساساً «فقه سیاسی» را معتبر نمی‌داند، اما دکتر فیرحی نه‌تنها به فقه و فقه سیاسی اعتبار می‌داد، بلکه معتقد بود می‌توان اثبات کرد که دموکراسی در متن دین وجود دارد و همخوانی میان «دین» و «دموکراسی»

قابل دفاع است.

نکته درستی که شما اشاره کردید این است که متأسفانه «گفتمان نواندیشی حوزوی» چندان قرین موفقیت نبوده است. خود من شخصاً در ذیل گفتمان نواندیشی حوزوی قرار می‌گیرم، اما باید اقرار کنم که این گفتمان نتوانست در جامعه جای خود را باز کند و بویژه در میان جوانان، حرکت مؤثری ایجاد کند. اینکه چرا یک گفتمان در طول زمان با موفقیت یا عدم موفقیت مواجه می‌شود، نیازمند بررسی زمینه‌های سیاسی و اجتماعی است. به طور مثال، در دهه ۱۳۷۰ گرایش جوانان به مسائل فکری بسیار زیاد بود و در آن دوران روشنفکری دینی، که متفاوت از نواندیشی حوزوی است، موفقیت‌های فکری قابل توجهی به‌دست آورد. اما در دهه‌های ۱۳۸۰ و پس از آن، جامعه ایران مسائل گوناگونی در داخل و خارج کشور را شاهد بود که موجب شد هم «نواندیشی حوزوی» و هم «روشنفکری دینی» به حاشیه رانده شوند.

در داخل کشور می‌توان به مسائل سیاسی، اجتماعی و بویژه اقتصادی و معیشتی مردم اشاره کرد؛ به‌گونه‌ای که در هرم مارلو، جامعه ایران دغدغه‌مند سطوح پایین‌تر معیشت شد. در نتیجه، نسل جوانی که بعدها به «نسل زد» معروف شد و مشاب‌هت‌هایی با نسل زد در دهه ۱۹۹۰ اروپا و آمریکا داشت، با دغدغه‌ها و اولویت‌های متفاوتی شکل گرفت؛ دغدغه‌هایی که گفتمان نواندیشی حوزوی پاسخگوی آنها نبود و نتوانست با این نسل ارتباط مؤثر برقرار کند.

بزرگ‌ترین چالش نظری پروژه فکری فیرحی چیست؟

پیش از پرداختن به چالش نظری، باید یادآور شد که دغدغه اصلی دکتر فیرحی بازخوانی سنت فقهی با هدف سازگار کردن آن با مفاهیم مدرن، بویژه دموکراسی بود. سرسلسله جناب دکتر فیرحی چطور توانست هم در مجامع سنتی محل ارجاع باشد و هم در محافل دانشگاهی پایگاهی معتبر به‌دست‌آورد؟

دکتر فیرحی شخصیتی خوش‌بین، خوش‌قلم و مردمی بود که توانست در دانشگاه و جامعه، بویژه با نسل جوان، ارتباطی صمیمی و مؤثر برقرار کند. او از معدود اندیشمندانی بود که هم در محافل علمی و دانشگاهی و هم در مجامع سنتی حضور داشت و با هر دو طیف، زبانی مشترک می‌یافت. از همین رو، جایگاه فکری و ارتباطی او منحصربه‌فرد بود و بسیاری معتقدند که خلا حضورش هنوز احساس می‌شود.

این کوشش، مرحوم نایینی است. فیرحی کوشید نشان دهد فقه و فقه سیاسی در ذات خود می‌توانند با مردم‌سالاری و عقلانیت سیاسی همزیستی داشته باشند. فیرحی برای پیشبرد این هدف از روش «دیرینه‌شناسی» و «تبارشناسی» فوکویی استفاده کرد تا ریشه‌های قدرت را در تاریخ اندیشه اسلامی بررسی کند و نشان دهد چگونه می‌توان قرائتی مطابق با دموکراسی از فقه ارائه داد.

آیا این روش‌شناسی، که متعلق به سنت فکری غرب است، قابلیت انطباق با فقه اسلامی را دارد؟

پرسش دقیقی مطرح کردید. چالش نظری مهم‌تر آن است که دموکراسی و مردم‌سالاری مفاهیمی مدرن‌اند و در ذات سنت اسلامی به معنای امروزی وجود ندارند. فیرحی برای باور بود که مفاهیمی چون «بیعت» و «شورا» می‌توانند مبانی دموکراتیک در فقه اسلامی باشند، اما منتقدان معتقدند این مفاهیم به خودی خود معادل دموکراسی نیستند. بنابراین، چالش اصلی پروژه فکری فیرحی یافتن راهی بود برای پیوند دادن «سنت فقهی» با «مفاهیم مدرن»، بدون آن که یکی در دیگری حل شود. در ادامه این مسیر، می‌توان از رویکردی به نام «ظرفیت‌سنجی» بهره برد؛ یعنی سنجش میزان سازگاری و ظرفیت سنت فقه برای پذیرش شاخص‌های مردم‌سالاری و عقلانیت سیاسی. در واقع، این رویکرد می‌تواند ادامه منطقی «پروژه ناتمام فیرحی» تلقی شود.

دکتر فیرحی چطور توانست هم در مجامع سنتی محل ارجاع باشد و هم در محافل دانشگاهی پایگاهی معتبر به‌دست‌آورد؟

دکتر فیرحی شخصیتی خوش‌بین، خوش‌قلم و مردمی بود که توانست در دانشگاه و جامعه، بویژه با نسل جوان، ارتباطی صمیمی و مؤثر برقرار کند. او از معدود اندیشمندانی بود که هم در محافل علمی و دانشگاهی و هم در مجامع سنتی حضور داشت و با هر دو طیف، زبانی مشترک می‌یافت. از همین رو، جایگاه فکری و ارتباطی او منحصربه‌فرد بود و بسیاری معتقدند که خلا حضورش هنوز احساس می‌شود.

مهم‌ترین دستاورد فیرحی برای امروز ایران چیست که بنوان با آن برای چالش‌های امروز جامعه پاسخ‌یافت؟

از نظر فکری، مهم‌ترین دستاورد او تلاش برای نشان دادن ظرفیت‌های مردم‌سالارانه در درون فقه اسلامی بود. به‌زعم او، همان‌گونه که در آثار فارابی میان «فقه مدنی» و «فلسفه سیاسی اسلامی» پیوندی وجود دارد، در جهان معاصر نیز می‌توان این ارتباط را بازسازی کرد. با این حال، او تنها آغازگر این مسیر بود و فرصت نیافت بحث رابطه «فقه» و «فلسفه سیاسی» را به‌صورت مبسوط و نظام‌مند بسط دهد. با این وجود، میراث فکری فیرحی در علوم سیاسی ایران، طرح پرسش‌هایی تازه درباره نسبت سنت اسلامی با مفاهیمی چون دموکراسی، مردم‌سالاری و الهیات سیاسی بومی است؛ پرسش‌هایی که همچنان در اندیشه سیاسی معاصر ایران زنده و الهام‌بخش هستند.

یادداشت

بهنام مدنی

پژوهشگر حقوق

دکتر داود فیرحی پژوهشگر مهم اندیشه سیاسی اسلام تلاش فکری خود را مصروف بررسی تحولات سیاست با امر سیاسی و توابع آن از جمله پدیده دولت از صدر اسلام (با نگرارش دو کتاب «نظام سیاسی دولت در اسلام» و «تاریخ تحول دولت در اسلام») تا دوره جمهوری اسلامی (با نگارش آثاری چون «فقه و سیاست در ایران معاصر؛ تحول حکومت‌داری و فقه حکومت اسلامی» و «دولت مدرن و بحران قانون: چالش قانون و شریعت در ایران معاصر» کرد. اما این آثار مختلف، در سامانه فکری او از جایگاه یکسانی برخوردار نبودند. در باور بود که مفاهیمی چون «بیعت» و «شورا» می‌توانند مبانی دموکراتیک در فقه اسلامی باشند، اما منتقدان معتقدند این مفاهیم به خودی خود معادل دموکراسی نیستند. بنابراین، چالش اصلی پروژه فیرحی یافتن راهی بود برای پیوند دادن «سنت فقهی» با «مفاهیم مدرن»، بدون آن که یکی در دیگری حل شود. در ادامه این مسیر، می‌توان از رویکردی به نام «ظرفیت‌سنجی» بهره برد؛ یعنی سنجش میزان سازگاری و ظرفیت سنت فقه برای پذیرش شاخص‌های مردم‌سالاری و عقلانیت سیاسی. در واقع، این رویکرد می‌تواند ادامه منطقی «پروژه ناتمام فیرحی» تلقی شود.

دکتر فیرحی چطور توانست هم در مجامع سنتی محل ارجاع باشد و هم در محافل دانشگاهی پایگاهی معتبر به‌دست‌آورد؟

دکتر فیرحی شخصیتی خوش‌بین، خوش‌قلم و مردمی بود که توانست در دانشگاه و جامعه، بویژه با نسل جوان، ارتباطی صمیمی و مؤثر برقرار کند. او از معدود اندیشمندانی بود که هم در محافل علمی و دانشگاهی و هم در مجامع سنتی حضور داشت و با هر دو طیف، زبانی مشترک می‌یافت. از همین رو، جایگاه فکری و ارتباطی او منحصربه‌فرد بود و بسیاری معتقدند که خلا حضورش هنوز احساس می‌شود.

مهم‌ترین دستاورد فیرحی برای امروز ایران چیست که بنوان با آن برای چالش‌های امروز جامعه پاسخ‌یافت؟

از نظر فکری، مهم‌ترین دستاورد او تلاش برای نشان دادن ظرفیت‌های مردم‌سالارانه در درون فقه اسلامی بود. به‌زعم او، همان‌گونه که در آثار فارابی میان «فقه مدنی» و «فلسفه سیاسی اسلامی» پیوندی وجود دارد، در جهان معاصر نیز می‌توان این ارتباط را بازسازی کرد. با این حال، او تنها آغازگر این مسیر بود و فرصت نیافت بحث رابطه «فقه» و «فلسفه سیاسی» را به‌صورت مبسوط و نظام‌مند بسط دهد. با این وجود، میراث فکری فیرحی در علوم سیاسی ایران، طرح پرسش‌هایی تازه درباره نسبت سنت اسلامی با مفاهیمی چون دموکراسی، مردم‌سالاری و الهیات سیاسی بومی است؛ پرسش‌هایی که همچنان در اندیشه سیاسی معاصر ایران زنده و الهام‌بخش هستند.

فیرحی و مسأله صدر اسلام

می‌کند که «نحوه مواجهه ۱۴۰۰ ساله» مسلمانان با سنت که حتی تاریخ تشیع را به نحوی متأثر کرده است درببند و آوارهای ناشی از سنت سیاسی خلفا را کنار بزند تا به سنت سیاسی پیامبر دست پیدا کند؛ سنتی که به گمان او بیش از آنکه مبتنی بر قهر و غلبه و سلاح باشد، مبتنی بر قرارداد و رضایت است. فیرحی در کار خود برای پرداختن به صدر اسلام با دو سؤال جدی روبه‌رو می‌شود که به نظر می‌آید برای هر پژوهشگر جدی دیگری نیز به ناگزیر مطرح می‌شود؛ او از یک سو می‌پرسد آیا حکومت کوتاه پیامبر محدود در زمانه حضرت محمد(ص) می‌تواند الگویی برای نظم سیاسی برای شهرها (به معنای سیاسی) و کشورهای بزرگ با جمعیت‌های چند ده‌میلیونی باشد؟ فیرحی برای پاسخ به این سؤال‌ها به جایگاه آن در تمدن غربی نگاه کرده و آن را مدینه پیامبر مقایسه می‌کند. اگر آن که شهری کوچک با جمعیتی در حدود پانصد خانوار بود، می‌تواند برای متفکران غربی به منزله معیار تحلیل و الگویی برای نظم سیاسی جدید قرار بگیرد، مدینه پیامبر چرا نتواند چنین جایگاه تحلیلی‌تئوریک را پیدا کند؟ فیرحی می‌گوید هانا آرنست که به دنبال «دموکراسی‌های گفت‌وگویی» بود، آتن را به عنوان مدل خود برگزید و از آن برای قرن بیستم الگو گرفت. اگر چنین امری برای آتن به لحاظ نظری و تحلیلی ممکن و قابل‌قبول است، چرا برای مدینه پیامبر ناممکن باشد؟

به تعبیر حقوق‌دانان، فیرحی اینجا دعوا را منقلب می‌کند؛ او می‌گوید اتفاقاً از آنجا که آن، شهری کوچک بود و قابلیت تحلیلی بیشتری داشت، به مثالی مناسب برای تحلیل نظم و مناسبات سیاسی تبدیل شد. پس اگر برای آتن چنین جایگاهی ممکن باشد، مدینه پیامبر که وضعیتی مشابه با آتن داشت می‌تواند به منزله نمونه و الگوی متفکران غربی به تأمل پیرامون آتن به منزله «شور» (یا مدینه به تعبیر فارابی) می‌پردازند، فیرحی این بار به تأمل درباره مدینه پیامبر به منزله «شهر» و الگویی برای تحلیل سیاسی می‌پردازد و چه جالب که این شهر، خود «مدینه» نیز نام یافته است.

بنابراین، از نظر فیرحی اولین جایی که در تمدن اسلامی ساخته می‌شود، تبدیل می‌گردد به نمونه و الگویی برای زمان‌ها و مکان‌های دیگر. می‌بینیم که فیرحی چگونه به سنت سیاسی خلفا پشت می‌کند و به تعبیر خود او «استراتژی تقییب» را در مورد آن به کار می‌برد و به سراغ مدینه پیامبر می‌رود و تلاش می‌کند تا آن را برجسته نماید. پس فیرحی به سؤال مهمی پاسخ می‌دهد، اگر اروپایی‌ها می‌توانند به چند سال اسرطو در آتن برگردند یا آن را معیار و الگو قرار دهند، چرا ما برای سده‌ها تلاش کرد تا قسمت‌های دیده‌نشده‌ای از سنت را بیرون بکشند و به مرئی و منظر درآورد بلکه برای مسائل جامعه اسلامی راهی نو بیابد؛ راهی که به تعبیر استاد فیرحی (مرحوم دکتر طباطبایی) «جدید در قدیم» است و به تعبیری دیگر، ریشه در (foundation) دارد.

برخلاف

مرحوم

دکتر علی

شریعتی که

پیامبر اسلام

را «فصلیح

مسلح»

می‌دانست،

از نظر دکتر

فیرحی

حضرت

محمد(ص)

پیامبر رضایت

و قرارداد بود و

نه یک مصالح

که تعداد

جنگ‌های

پیامبر بسیار

کمتر از تعداد

قراردادهایی

بود که ایشان

معتقد کردند

روایتی از «رانندگان تغییر» و حضور پررنگ تر زنان در عربستان سعودی

وقتی جامعه، اصلاحات را پس می‌زند

تحول در موقعیت زنان در جامعه عربستان سعودی

یکی از شاخص‌ترین نمونه‌های اصلاحات اجتماعی در جهان معاصر به‌شمار می‌رود. کشوری که دهه‌ها به محدودیت‌های سخت‌گیرانه برای حضور زنان در عرصه‌های عمومی شناخته شده بود، در سال ۲۰۱۸ با تصمیمی تاریخی یکی از قدیمی‌ترین موانع اجتماعی برای زنان - یعنی لغو ممنوعیت رانندگی زنان - این تصمیم نه‌تنها در داخل این کشور بلکه در سطح جهانی بازتاب گسترده‌ای یافت. بدین ترتیب بسیاری از ناظران آن را نشانه‌ای از مدرن‌سازی جامعه سعودی دانستند و برخی دیگر آن را اصلاحی سطحی قلمداد کردند که نمی‌تواند به‌تنهایی مشارکت اقتصادی زنان را افزایش دهد. پژوهش «رانندگان تغییر» که توسط چهار اقتصاددان - چزا ابو‌داهر، اریکا فیلد، کندال سوانسون و کیت وایتزلی - انجام شده، برای اولین‌بار با روش آزمایش میدانی تصادفی، اثر واقعی لغو ممنوعیت رانندگی بر اشتغال و استقلال زنان را در عمل اندازه‌گیری کرده است. این مطالعه یکی از اولین تلاش‌های نظام‌مند برای ارزیابی پیامدهای اقتصادی و اجتماعی یک تغییر قانونی در جامعه‌ای با ساختار پدرسالارانه بسیار قوی است.

گزارش

امیرضانگکی اقتصاددان

پژوهشگران کار خود را با یک پرسش کلیدی آغاز کردند: آیا حذف یک مانع قانونی آشکار، یعنی ممنوعیت رانندگی زنان می‌تواند به‌تنهایی موجب جهش در مشارکت اقتصادی آنان شود؟ پاسخ به این پرسش برای سیاست‌گذاران در سراسر جهان اهمیت دارد، زیرا بیش از ۲٫۴ میلیارد زن هنوز در کشورهایی زندگی می‌کنند که به‌صورت قانونی از حقوق اقتصادی برابر با مردان برخوردار نیستند. در بسیاری از این کشورها، قوانین سنتی، آزادی حرکت و اشتغال زنان را محدود می‌کند و حتی در کشورهایی که اصلاحات قانونی انجام شده، نرخ مشارکت زنان در بازار کار همچنان پایین است. نویسندگان مقاله بر این باور بودند که برای درک واقعی اثر قانون باید بتوان میان حق قانونی (de jure right) و دسترسی واقعی (de facto access) تفاوت قائل شد. از همین منظر، لغو ممنوعیت رانندگی فرصتی منحصره‌فرد برای مطالعه فراهم کرد تا روشن شود آیا اعطای حق رانندگی به‌خودی‌خود می‌تواند موانع ساختاری اشتغال را از میان بردارد یا خیر.

اصلاحات در یک جامعه سنتی

الغای ممنوعیت رانندگی زنان در عربستان در ژوئن ۲۰۱۸ پس از ۶۱ سال عملی شد، به این حال، شرایط اجرایی به‌گونه‌ای طراحی شده بود که دسترسی زنان به آموزش رانندگی به‌شدت محدود باشد. تنها یک مدرسه رسمی برای زنان در ریاض فعالیت داشت و هزینه دوره آموزشی ۳ هزار ریال سعودی، معادل ۸۰۰ دلار آمریکا بود. این مبلغ تقریباً نیمی از میانگین درآمد ماهانه زنان سعودی و ۶ برابر هزینه‌ای بود که مردان برای همان دوره می‌پرداختند. بدین ترتیب، اگرچه از نظر قانونی همه زنان مجاز به رانندگی بودند، اما از نظر عملی تنها تعداد اندکی قادر به استفاده از این حق شدند. این تفاوت میان «داشتن حق» و «توانستن» زمینه‌ای طبیعی برای اجرای یک آزمایش میدانی فراهم کرد. پژوهشگران از همین موقعیت استفاده کردند تا با همکاری سازمان غیردولتی النھضة، آزمایشی تصادفی طراحی کنند که در آن گروهی از زنان به‌صورت رایگان به آموزش و گواهینامه دسترسی پیدا کنند و گروه دیگر نه.

در این طرح، ۳۷۵ زن در گروه درمان (Treatment) و ۲۳۱ زن در گروه کنترل (Control) قرار گرفتند. زنان شرکت‌کننده از میان اقشار کم‌درآمد و خانواده‌های تحت حمایت برنامه‌های اجتماعی انتخاب شده بودند. در نتیجه، نمونه مورد مطالعه بیشتر شامل زنانی می‌شد که از نظر اقتصادی به اشتغال نیاز داشتند و در عین حال با محدودیت‌های فرهنگی شدید مواجه بودند. تصادفی‌سازی در سطح خانوار انجام شد تا اثرات احتمالی سرریز میان اعضای یک خانواده کنترل شود. بدین ترتیب داده‌های پایه در سال ۲۰۱۸ جمع‌آوری شد و پیگیری نهایی بین سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲، یعنی حدود دو سال پس از اجرای مداخله، صورت گرفت. روش ارزیابی براساس رویکرد «قصد برای درمان» یا ITT بود؛ به این معنا که اثر تخصیص به گروه درمان، فارغ از اینکه فرد واقعاًآموزش را کامل کرده باشد یا نه، بررسی

روایتی از «رانندگان تغییر» و حضور پررنگ تر زنان در عربستان سعودی

وقتی جامعه، اصلاحات را پس می‌زند

زنان گروه درمان ۸٫۶ واحد درصد بیشتر شاغل بودند، که معادل افزایشی ۴۱ درصدی نسبت به گروه کنترل محسوب می‌شود. در مقابل، نرخ بیکاری یا جست‌وجوی فعال کار در میان آنان ۱۹ درصد کاهش یافت. به عبارت دیگر، رانندگی نه تنها تمایل به کار را افزایش داد، بلکه به استخدام واقعی نیز انجامید. پژوهشگران با استفاده از داده‌های رسمی اداره آمار عربستان و باز وزنی نمونه به توزیع سنی و تحصیلی جمعیت کشور، برآورد کردند که اگر اثر به کل جامعه تعمیم داده شود، دسترسی گسترده به گواهینامه می‌تواند نرخ اشتغال زنان را بین ۱۵ تا ۱۷ واحد درصد افزایش دهد.

چنین افزایشی در کشوری با نرخ مشارکت پایین زنان، بسیار چشمگیر است. تحلیل اقتصادی نشان می‌دهد که رانندگی عملاً هزینه رفت و آمد را برای زنان بشدت کاهش می‌دهد. در شهرهای مانند ریاض، حمل‌ونقل عمومی محدود و خدمات تاکسی و راننده خصوصی بسیار گران است. رانندگی شخصی، حتی با احتساب هزینه خودرو، در بسیاری از موارد گزینه کم‌هزینه‌تری برای رفت‌وآمد به محل کار است. علاوه بر این، امکان رانندگی خودکار، استقلال زمانی را افزایش می‌دهد و زنان می‌توانند بدون وابستگی به دیگران برای رسیدن به محل کار برنامه‌ریزی کنند. این انعطاف‌پذیری موجب می‌شود زنان راحت‌تر پیشنهادهای شغلی را بپذیرند و ترس از تأخیر یا غیبت به‌علت نبود وسیله نقلیه کاهش یابد.

واکنشی معکوس مردان

با وجود این دستاورد مثبت، نتایج پژوهش یک وجه تیره‌تر نیز داشت: به طور غیرمنتظره‌ای، نرخ اشتغال زنان واکتشن بیشتر، قدرت تصمیم‌گیری مالی کمتر و واکنش منفی یا بازخورد معکوس از سوی مردان خانواده را برانگیخته است. در واقع برخی مردان احتمالاً احساس کرده‌اند که استقلال اقتصادی و حرکتی زنان، تهدیدی برای جایگاه سنتی آنان در خانواده است و در نتیجه با اعمال محدودیت‌های جدید در حوزه مالی، کنترل خود را حفظ کرده‌اند.

برای درک بهتر این پدیده، پژوهشگران اثرات هم‌چنین داده‌های مربوط به بازار کار نشان داد که دسترسی به آموزش رانندگی، احتمال اشتغال را به‌طور معناداری افزایش داده است. در پایان دوره مطالعه، نرخ اشتغال در گروه درمان حدود ۳۰ درصد و در گروه کنترل ۲۱ درصد بود. یعنی

توانمندسازی زنان فرابندی چند وجهی است

نویسندگان نسبت به تعمیم نتایج یا احتیاط سخن می‌گویند. آنان هشدار می‌دهند که اجرای کامل چنین سیاستی در سطح ملی ممکن است واکنش‌های غیرمنتظره‌ای در بازار کار ایجاد کند. برای مثال، اگر میلیون‌ها زن همزمان وارد بازار کار شوند، ممکن است رقابت برای مشاغل افزایش یابد یا کارفرمایان در کوتاه‌مدت واکتشن محافظه‌کارانه نشان دهند. همچنین باید انتظار داشت هنجارهای اجتماعی و خانوادگی به تدریج با این تغییر سازگار شوند، نه یک‌شبه. با این همه، شواهد به دست آمده تردیدی باقی نمی‌گذارد که لغو ممنوعیت رانندگی، گامی اساسی در مسیر برابری اقتصادی بوده است، حتی اگر دستاوردهای آن هنوز به طور کامل محقق نشده باشد. به طور کلی، مطالعه «رانندگان تغییر» نشان می‌دهد توانمندسازی زنان فرآیندی چندوجهی است. اعطای حقوق قانونی پایه ضروری آن است، اما به تنهایی تضمین‌کننده برابری واقعی نیست. عوامل اقتصادی مانند هزینه حمل‌ونقل و زیرساخت‌های شهری، در کنار عوامل اجتماعی مانند نگرش‌های خانوادگی، همگی در تعیین نتیجه نهایی نقش دارند.

در پایان می‌توان گفت این پژوهش نه‌تنها به یک موضوع خاص در عربستان، بلکه به پرسشی جهانی پاسخ می‌دهد: چگونه می‌توان میان اشتغال قانونی و تغییر واقعی اجتماعی پل زد؟ نتایج این تحقیق نشان می‌دهد اصلاحات اگر با سیاست‌های اجرایی و فرهنگی همراه شود، می‌تواند حتی در محافظه‌کارترین جوامع، مسیرهای جدیدی برای مشارکت زنان بگشاید.

مشاهده شد، در حالی که کاهش در استقلال مالی عمدتاً در میان زنان متأهل یا مطلقه با فرزند رخ داد. به بیان دیگر، زنانی که با همسر یا برادران خود زندگی می‌کردند، بیشتر در معرض واکنش منفی مردان قرار داشتند. در مقابل، زنان بدون همسر، مانند بیوه‌ها که تحت کنترل مستقیم مردی در خانواده نبودند، بیشترین سود را از امکان رانندگی بردند. این تفاوت‌ها نشان می‌دهد ساختار قدرت درون خانواده نقش تعیین‌کننده‌ای در میزان بهره‌مندی زنان از اصلاحات قانونی دارد.

شورش علیه تغییر نظم سنتی

پژوهشگران همچنین متوجه شدند نگرش‌های اجتماعی نسبت به کار زنان در میان مردان، در اثر این تغییر، اندکی منفی‌تر شده است. زنان گروه درمان گزارش کردند که مردان اطرافشان بیش از گذشته با کار بیرون از خانه برای زنان مخالفت می‌کنند. این یافته با تئوری «واکنش هویتی» همخوان است؛ یعنی هنگامی که سیاستی به طور ناگهانی نظم سنتی جنسیتی را به چالش می‌کشد، برخی مردان برای حفظ احساس کنترل یا جایگاه اجتماعی خود، رفتار یا نگرش محافظه‌کارانه‌تری اتخاذ می‌کنند. این امر نشان می‌دهد اصلاحات قانونی اگر با برنامه‌های فرهنگی و آموزشی همراه نباشد، می‌تواند در کوتاه‌مدت باعث تنش‌های اجتماعی شود.

در کنار اثرات اقتصادی و خانوادگی، این مطالعه تلاش کرد اثر رانندگی بر نگرش‌های شخصی زنان را نیز بسنجد. با وجود آنکه برخی زنان دیدگاه‌های برابرطلبانه‌تری نسبت به نقش جنسیتی ابراز کردند، میانگین تغییر در شاخص نگرش‌ها از نظر آماری معنادار نبود. به عبارت دیگر، صرف توانایی رانندگی باعث تحول عمده در باورهای درونی زنان نسبت به نقش اجتماعی‌شان نشده است. همچنین افزایش ارتباطات اجتماعی و مشارکت مدنی زنان نیز چندان چشمگیر نبود. به نظر می‌رسد زنان ترجیح داده‌اند از رانندگی بیشتر برای مقاصد کاری و ضروری استفاده کنند تا برای گسترش شبکه‌های اجتماعی یا فعالیت‌های مدنی.

از منظر روش‌شناسی، مطالعه «رانندگان تغییر» یکی از نمونه‌های موفق استفاده از آزمایش تصادفی برای ارزیابی سیاست‌های کلان است. پژوهشگران با کنترل دقیق متغیرهای مداخله‌گر، توانستند اثر علی دسترسی به رانندگی را بر نتایج اقتصادی و اجتماعی جدا کنند. استفاده از رویکرد ITT باعث می‌شود یافته‌ها از نظر سیاستی معتبر باشند، زیرا در عمل نیز دولت‌ها نمی‌توانند افراد را مجبور به استفاده از حق خود کنند؛ بلکه فقط فرصت را فراهم می‌سازند. آزمون‌های توازن نشان داد گروه‌های درمان و کنترل در ویژگی‌های پایه تفاوت معناداری نداشتند و نرخ ریزش نمونه نیز مشابه بود. بدین ترتیب اعتماد به نتایج بالاست؛ هر چند خود نویسندگان تأکید می‌کنند اندازه نمونه نسبتاً کوچک و محدود به شهر ریاض بوده و ممکن است در دیگر مناطق کشور نتایج متفاوت باشد.

اصلاحات، لازم ولی ناکافی

در سطح کلان‌تر، یافته‌های این پژوهش دلالت‌های مهمی برای سیاست‌گذاری در کشورهای در حال توسعه دارد. اول آنکه موانع فیزیکی مانند هزینه رفت‌وآمد و کمبود حمل‌ونقل امن از مهم‌ترین دلایل مشارکت پایین زنان در بازار کار هستند. کاهش این موانع می‌تواند به سرعت اشتغال زنان را افزایش دهد، حتی در جوامعی با هنجارهای سنتی شدید. دوم آنکه اصلاحات قانونی اگرچه ضروری است، اما کافی نیست. بدون اصلاح نگرش‌های فرهنگی، ممکن است بخشی از دستاوردهای قانونی با واکنش اجتماعی خنثی شود. سوم آن که سیاست‌گذاران باید احتیاط‌ها را به‌صورت جامع و چندبعدی طراحی کنند: ترکیب اصلاح قانونی، آموزش عمومی برای مردان و زنان، حمایت از اشتغال زنان از طریق حمل‌ونقل عمومی و معایب مالی از آموزش رانندگی می‌تواند اثرات مثبت را پایدار کند.

نتایج این تحقیق در میان پژوهش‌های مربوط به جنسیت و اقتصاد جایگاه ویژه‌ای دارد. در بسیاری از کشورها، ارزیابی سیاست‌های جنسیتی به دلیل نبود داده‌های تجربی دقیق، دشوار است. مطالعه حاضر با طراحی آزمایش میدانی و داده‌های پیگیری چند ساله، شواهدی محکم ارائه می‌دهد که چگونه حتی اصلاحاتی کوچک در آزادی حرکت می‌توانند پیامدهای بزرگی برای بازار کار داشته باشد. همزمان، نشان می‌دهد محدودیت‌های درون خانوادگی می‌توانند بخشی از این مانع را از بین ببرند. این دوگانه پیشرفت و واکنش، یکی از پیچیدگی‌های اساسی در مسیر عدالت جنسیتی است.

در جمع‌بندی نهایی، پژوهشگران تأکید می‌کنند اگر دسترسی به آموزش رانندگی برای همه زنان فراهم شود، اثر کلی آن بر اشتغال زنان در عربستان می‌تواند بسیار بزرگ‌تر از آنچه در نمونه کوچک آن مشاهده شد، باشد. با این حال، در سال ۲۰۲۰ تنها دو درصد از زنان عربستانی گواهینامه داشتند. بر اساس محاسبات آنان، این افزایش اندک در نرخ گواهینامه، تنها حدود ۱۳ درصد از رشد کلی اشتغال زنان را در سال‌های پس از اصلاح قانون توضیح می‌دهد. به بیان دیگر، ظرفیت نهفته در این سیاست بسیار بیش از میزان فعلی استفاده شده است. اگر دولت سیاست‌های مکملی برای گسترش آموزش رانندگی، کاهش هزینه‌ها و حمایت فرهنگی از حضور زنان در بازار کار اتخاذ کند، احتمالاً می‌تواند جهش بزرگی در مشارکت اقتصادی زنان ایجاد کند.

منبع:

Drivers of Change: Employment Responses to the Lifting of the Saudi Female Driving Ban, By Chaza Abou Daher, Erica Field, Kendal Swanson, and Kate Vyborny, 2025, AER

توسعه

۱۹

یادداشت

زهرادانشیان

کارشناس اقتصادی

نقدی بر نوبل اقتصاد امسال

بنیادهای اروپامحور برای رشد مبتنی بر نوآوری

جایزه بانک مرکزی سوئد در علوم اقتصادی به یاد آلفرد نوبل در سال ۲۰۲۵ به جوئل موکر، فیلیپ آکیون و پیتر هاویت به‌خاطر «توضیح رشد اقتصادی مبتنی بر نوآوری» اعطا شد. این انتخاب در ظاهر تجلیی از علم و پیشرفت است، اما در لایه‌های عمیق‌تر، بازتولید نوعی نگاه اروپامحور به رشد و توسعه را به همراه دارد. جهت‌گیری نظری این برندگان منجر می‌شود که نوآوری فناوری را از بستر اجتماعی و طبقاتی و همچنین از پیامدهای سیاسی آن جدا سازند. از آنجا که پرداختن به روابط اجتماعی و قدرتی که توسعه سرمایه‌داری را ممکن کرده‌اند، کار دشواری است، تمرکز اقتصاددانان بر فناوری به‌عنوان نیروی محرک اصلی رشد، شکلی از «شیفتگی به فناوری» می‌پذیرد. این نگرش، که توسعه را فرآیندی خودبنیاد و صرفاً درون‌زا می‌داند، از دیدگاه‌های سیاسی و طبقاتی سرمایه‌داری غفلت می‌کند.

اعطای این جایزه به محققانی که بر اهمیت پیشرفت علمی و رقابت فناوری تأکید دارند، در شرایطی که ارزش‌های لیبرال در آمریکا در معرض تهدید هستند، با استقبال سیاسی از سوی محافل اقتصاد لیبرال روبه‌رو شد. با این حال، در پس‌زمینه این دیدگاه خوش‌بینانه نسبت به پیشرفت، مفروضات اروپامحور نهفته است. این مفروضات در آثار تاریخی موکر آشکارتر و در چهارچوب‌های تحلیلی آکیون و هاویت نیز به‌صورت ضمنی حاضرند. آنان نوآوری را پدیده‌ای درون‌زا و ملی می‌دانند که درون ساختار نهادی کشورها شکل می‌گیرد، نه محصولی از نظام جهانی سرمایه‌داری و روابط قدرت نابرابر.

موکر در کارهای خود بر نقش ایده‌ها در توضیح رشد اقتصادی تأکید می‌کند و مدعی است که رشد پایدار تاریخی زمانی حاصل شد که میان دانش علمی و دانش عملی پیوندی خلاقانه برقرار شد. او انقلاب صنعتی بریتانیا را نه نتیجه قیمت عوامل تولید، بلکه حاصل «فرهنگ پیشرفت» می‌داند که در بستری از نهادهای خاص- مانند روشنگری، تکه‌تکه‌شدگی سیاسی و بازار آزاد ایده‌ها- شکل گرفت. این رویکرد، با وجود ارزش تحلیلی، دو بعد بنیادین را نادیده می‌گیرد: اول، دگرگونی در روابط اجتماعی که زیربنای انقلاب صنعتی بود؛ و دوم، پیوندهای جهانی سرمایه‌داری که توسعه اروپا را ممکن ساخت. همچنین تمرکز صرف بر فرهنگ، آینده و دانش، فرآیندهای استثماری، استعمار و سلب مالکیت را که سرمایه‌داری بر آنها بنا شد، پنهان می‌کند.

اروپا محصور بودن در این چهارچوب به معنای درکی جزئی از سرمایه‌داری است که توسعه اروپا را نتیجه کار، عقلایت و نهادهای «درست» می‌داند و فرض می‌کند سایر کشورها نیز می‌توانند با تقلید از پدیده‌ای طبیعی و جهاتشومول معرفی می‌کند و از نقش امپریالیسم و استعمار در ایجاد زیربنای مادی و انسانی رشد صنعتی چشم‌پوشی می‌کنند. ایده‌های روشنگری که موکر آنها را جهاتشومول و مترادف آزادی می‌داند، در واقع با نظامی جهانی همراه بودند که در آن استعمار و سلب انسانیت بخش‌های بزرگی از بشریت توجیه می‌شد.

فناوری‌های کلیدی انقلاب صنعتی نیز نه صرفاً محصول خلاقیت اروپایی، بلکه نتیجه انتقال دانش و نیروی کار از مستعمرات بودند. با نادیده گرفتن این پیوندها، تحلیل موکر به طبیعی‌سازی سرمایه‌داری و به تمجید از پیشرفت فناوری می‌انجامد.

محدودیت‌های تفکر ملی‌گرایانه

نیمه دیگر جایزه به آکیون و هاویت برای الگوی رشد شومپیتر اعطا شد که در آن «تخریب خلاق» موتور نوآوری تلقی می‌شود. آنان بیشن شومپیتر درباره دگرگونی مستمر سرمایه‌داری را در قالب مدل تعادل عمومی نئوکلاسیک ریاضی‌سازی کردند و رشد را نتیجه انتخاب‌های عقلانی کارآفرینان دانستند. این چهارچوب، با تمرکز بر سطح شرکت‌ها و بازار، رابطه میان نوآوری و سازمان جهانی تولید را نادیده می‌گیرد. از منظر تاریخی، توسعه فناوری همواره بر سازمان‌یافتگی جهانی کار استوار بوده است؛ از مزارع مستعمراتی قرن هجدهم تا زنجیره‌های ارزش جهانی امروز. اما در تحلیل آکیون و هاویت، مرزهای ملی واحد تحلیل باقی می‌مانند و پویایی‌های جهانی سرمایه‌داری در پس‌زمینه قرار می‌گیرند.

در نتیجه، سیاست‌های برگرفته از این رویکرد، توسعه را امری درون‌زا و ملی فرض می‌کنند: تشویق پس‌انداز داخلی، ارتقای آموزش، آزادسازی بازار و کاهش مالیات. چنین سیاست‌هایی که بر دستورالعمل‌های بانک جهانی نیز اثر گذاشته‌اند، ساختار ناموازن نظام سرمایه‌داری جهانی را نادیده می‌گیرند. در این چهارچوب، رشد در کشورها جنوب صرفاً به ضعف نهادی یا ناکارآمدی سیاست‌های داخلی نسبت داده می‌شود، در حالی که وابستگی ساختاری آنها برای تقسیم جهانی کار و جریان‌های سود جهانی در نظر گرفته نمی‌شود. به همین دلیل، این مدل‌ها نمی‌توانند توضیح دهند که چرا شرکت‌های کشورهای شمال، با وجود صنعتی‌زایی داخلی، همچنان در مرز فناوری باقی می‌مانند و بخش اعظم سود جهانی را تصاحب می‌کنند.

کمیت‌ه نوبل و محافل لیبرال اقتصادی، با وجود ابراز نگرانی از ناسیونالیسم فراینده، درک محدودی از ساختارهای قدرتی دارند که این گرایش‌ها را تغذیه می‌کند. آنان در برابر بحران‌های جهانی سرمایه‌داری، به راه‌حلی‌هایی همچون بازار ایده‌ها، شبکه‌های ایمنی اجتماعی و سیاست‌های ضد انحصار متوسل می‌شوند و گمان می‌برند این ابزارها می‌توانند سرمایه‌داری را دموکراتیک و پایدار سازند. بیانه کمیت‌ه نوبل که رشد سرمایه‌داری را عامل خروج میلیاردها نفر از فقر معرفی می‌کند، از بازتولید پایدار نابرابری و فقر جهانی غفلت دارد. تأکید بر جریان بازندگان «تخریب خلاق» از طریق سیاست‌های داخلی، استثمار جهانی نیروی کار و انتقال ارزش از جنوب به شمال را پنهان می‌کند.

در نهایت، تمرکز بر نوآوری به‌مثابه منبع رشد، بدون تحلیل روابط اجتماعی و سیاسی زمینه‌ساز آن، نه‌تنها تصویری ناقص از توسعه ارائه می‌دهد، بلکه ایدئولوژی سرمایه‌داری را نیز تثبیت می‌کند. شیفتگی به فناوری در اقتصاد، ریشه در ناتوانی این رشته در نگاهی تاریخی و انتقادی به سرمایه‌داری دارد. هنگامی که موکر، آکیون و هاویت رشد را از تضادهای طبقاتی و ساختارهای جهانی قدرت جدا می‌کنند، سرمایه‌داری را نظامی طبیعی ترسیم می‌کنند که تنها به اصلاحات نهادی و نوآوری بیشتر نیاز دارد. چنین نگرشی نه‌تنها با تاریخ واقعی توسعه در تضاد است، بلکه کارکردی ایدئولوژیک دارد؛ مشروعیت‌بخشی به وضع موجود در پوشش پیشرفت علمی و فناوری. بنابراین، استپورسازی از نوبل در سال ۲۰۲۵ صرفاً بزرگداشت موفقیت علمی نیست، بلکه تأیید مجدد چیرگی فکری سنت اروپامحور در علم اقتصاد است. تأکید بر نوآوری و رشد در چهارچوب‌های ملی و نئوکلاسیک، نقدهای رادیکال‌تر درباره نابرابری جهانی، استعمار و استثمار را به حاشیه می‌راند. این جایزه با دیگر نشان داد که تنها زمانی که نخبگان لیبرال احساس کنند قدرت و ایده‌هایشان تهدید شده، به دفاع از «بازار آزاد ایده‌ها» برمی‌خیزند؛ بازاری که بر نابرابری جهانی بنا شده است.

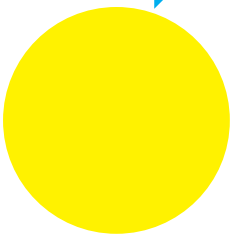
«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

چهارشنبه ۲۱ آبان ۱۴۰۴ • سال سی و یکم • شماره ۸۸۸۴

• اذان ظهر ۱۷/۴۸ • اذان صبح فردا ۵/۱۲ • طلوع آفتاب فردا ۵/۳۸

irannews.ir

ایران

مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران

رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری

مدیرعامل: علی متقیان

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۰۲۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

پیامک: ۳۰۰۴۵۱۲۱۳ • روابط عمومی: صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸

نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری

سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایو۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

سردبیر:

هادی خسروشاهین

امام علی (ع):

هر کس با کتاب‌ها آرام گیرد، هیچ آزمایشی را از دست نداده است.

غرر الحکم، ج ۵، ص ۲۳۳، ح ۸۱۲۶.

فرهاد قائمیان

دبیر هنری جشنواره ایثار شد

عقوب سلیمانی معاون فرهنگی و آموزشی بنیاد شهید و امور ایثارگران و رئیس دومین جشنواره ملی فیلم و فیلمنامه ایثار با صدور حکمی فرهاد قائمیان را به عنوان دبیر هنری جشنواره ایثار منصوب کرد.

دومین جشنواره ملی فیلم و فیلمنامه ایثار، به همت معاونت فرهنگی و آموزشی بنیاد شهید و امور ایثارگران با مشارکت استانداری آذربایجان شرقی و شهرداری تبریز از ۱۵ تا ۱۸ آذرماه درشهر تبریز برگزار می‌شود. /ایران

بهروز غریب‌پور، اپرای عروسکی «حافظ» را به صحنه می‌آورد

اپرای عروسکی «حافظ» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی بهروز غریب‌پور توسط گروه تئاتر عروسکی آران به تهیه‌کنندگی بنیاد رودکی، از ساعت ۱۹:۳۰، ۲۵ آبان در تالار فروسی بنیاد رودکی روی صحنه می‌رود. امیر پورخلجی آهنگسازی این اپرا را بر عهده داشته است و علیرضا قربانی، علی زندوکیلی، وحید تاج، هاله سیفی زاده و زنده یاد اسحاق انور با همراهی گروه کر نقش خوانان این اثر هستند. اپرای «حافظ» در وصف اندیشه‌های لسان الغیب حافظ شیرازی ساخته شده و از نکات ویژه آن، خوانش نقش‌ها براساس ردیف‌های آوازی موسیقی ایرانی است. /ایران

برگزاری نکوداشت محمد چرمشیر در تئاتر شهر

آیین نکوداشت محمد چرم‌شیر نمایشنامه‌نویس، مدرس و پژوهشگر تئاتر، بیست‌وسوم آبان‌ماه در تالار مشاهیرمجموعه تئاتر شهربرگزار می‌شود. حمیدامجدنویسنده و کارگردان وشهرام گیل‌آبادی کارگردان، مدرس وپژوهشگرتئاتر با همراهی ناصرلوپوزه از جمله افرادی هستند که در این مراسم سخنرانی می‌کنند. براساس برنامه‌ریزی‌های انجام گرفته خوانش نمایشنامه «روزی از زندگی یک آدم عشق پیت» به نویسندگی محمد چرم‌شیر و کارگردانی غلامرضا عربی از دیگربخش‌های مراسم نکوداشت محمد چرم‌شیر در تئاتر شهراست. /ایران

جمشید شمیرانی موسیقی ایرانی را جهانی کرد

در زمان دانشجویی با آقای شمیرانی، در یک ماه، ۹۰ کنسرت داشتیم که بعضی از آنها آموزشی بود و در دبیرستان و دانشگاه‌ها اجرا می‌شد که سازهای ایرانی و موسیقی‌های ایرانی معرفی می‌شدند. زنده‌یاد شمیرانی شخصیتی خستگی‌ناپذیر و با عشقی داشت. وقتی او را دیدیم، خیلی برایمان مهم شد که چگونه موسیقی‌مان را به جهان معرفی کنیم. چیزی که آن زمان یاد گرفتیم اهمیت دادن به فرهنگ خودمان و ارائه کردن آن بود؛ به این دلیل که روی موسیقی جدی این کار صورت نمی‌گیرد. شمیرانی در این زمینه بسیار زحمت کشید. بدون اینکه اسمش جایی مطرح باشد. خوشبختانه، گروهی که مرکز حفظ و اشاعه موسیقی داشت در کنسرت‌های جشن هنر شیراز دعوت شد و اجراهای بسیار مهم تاریخی را با حضور سعید هرمزی و استاد فروتن و برخی از اعضای مرکز در حافظیه برپا کرد. در آن چیزی که مرکزی می‌خواست به جهان خارج از ایران از موسیقی‌مان ارائه دهد، جشمید شمیرانی نقش بسزایی داشت. بخشی از صحبت‌های حسین علیزاده به بهانه درگذشت زنده‌یاد جمشید شمیرانی /ایرنا

نقل قول

ایرانی معرفی می‌شدند. زنده‌یاد شمیرانی شخصیتی خستگی‌ناپذیر و با عشقی داشت. وقتی او را دیدیم، خیلی برایمان مهم شد که چگونه موسیقی‌مان را به جهان معرفی کنیم. چیزی که آن زمان یاد گرفتیم اهمیت دادن به فرهنگ خودمان و ارائه کردن آن بود؛ به این دلیل که روی موسیقی جدی این کار صورت نمی‌گیرد. شمیرانی در این زمینه بسیار زحمت کشید. بدون اینکه اسمش جایی مطرح باشد. خوشبختانه، گروهی که مرکز حفظ و اشاعه موسیقی داشت در کنسرت‌های جشن هنر شیراز دعوت شد و اجراهای بسیار مهم تاریخی را با حضور سعید هرمزی و استاد فروتن و برخی از اعضای مرکز در حافظیه برپا کرد. در آن چیزی که مرکزی می‌خواست به جهان خارج از ایران از موسیقی‌مان ارائه دهد، جشمید شمیرانی نقش بسزایی داشت.

نگاهی به نقش همایون ارشادی در فیلم «درخت کلابی»

روشنفکری میان میل و ملال

یادداشت

محسن سلیمانی فاخر

منتقد سینما

همایون ارشادی در حافظه سینمای ایران با دو چهره ماندگار زنده است: مردی تنها در دل سکوت و اندیشه؛ در فیلم درخت کلابی و در طعم گیلاس. دو نقش، دو جهان متفاوت اما به‌غایت هم‌خون؛ انسانی خسته از جهان، از خویش، از تاریخ و از تکرار شکست‌هایی که نام دیگرشان تجربه است. مرگ او، یادآور باری درخشانش در درخت کلابی است؛ فیلمی که در آن، داریوش مهرجویی از زبان گلی ترقی، روایتی می‌سازد از روشنفکری ایرانی در مواجهه با سه شکست بنیادین: شکست عشق، شکست اندیشه و شکست عمل. که ارشادی با آن چهره درخشان و تأمل، به دنبال کسی می‌گردد تا پس از خودکشی احتمالی‌اش، او را در گور بگذارد. او در تمام طول فیلم، با کمترین میزان دیالوگ و بیشترین قدرت در نگاه و مکث، تنهایی و اضطراب فلسفی شخصیت را منتقل می‌کند. باری‌اش نه نمایشی است و نه متکی بر احساسات بیرونی؛ بلکه درونی، کنترل‌شده و عمیق است، درست در هماهنگی با جهان سینمایی عباس کیارستمی که از اغراق و تصنع فاصله دارد. کیارستمی در انتخاب ارشادی، همان چیزی را می‌خواست که همیشه در فیلم‌هایش می‌جست: چهره‌ای واقعی، بی‌ادعا و صادق. ارشادی با حضورش در «طعم گیلاس» نه‌تنها این نگاه را به کامال رساند، بلکه معنایی تازه به مفهوم «بازنگر غیرحرفه‌ای» بخشید؛ حضوری که صداقت و سکوت خود نیرو می‌گیرد. باری او چنان با بافت شاعرانه و فلسفی فیلم درهم‌تنیده است که گویی خود کیارستمی از خلال او سخن می‌گوید. نتیجه این ایفای نقش هنرمندانه یکی از ماندگارترین نقش‌آفرینی‌های تاریخ سینمای ایران است؛ حضوری مینیمال اما تأثیرگذار، که هنوز پس از سال‌ها، مخاطب را به تأمل درباره زندگی و مرگ وامی‌دارد.

همایون ارشادی در حافظه سینمای ایران با دو چهره ماندگار زنده است: مردی تنها در دل سکوت و اندیشه؛ در فیلم درخت کلابی و در طعم گیلاس. دو نقش، دو جهان متفاوت اما به‌غایت هم‌خون؛ انسانی خسته از جهان، از خویش، از تاریخ و از تکرار شکست‌هایی که نام دیگرشان تجربه است. مرگ او، یادآور باری درخشانش در درخت کلابی است؛ فیلمی که در آن، داریوش مهرجویی از زبان گلی ترقی، روایتی می‌سازد از روشنفکری ایرانی در مواجهه با سه شکست بنیادین: شکست عشق، شکست اندیشه و شکست عمل. که ارشادی با آن چهره درخشان و تأمل، به دنبال کسی می‌گردد تا پس از خودکشی احتمالی‌اش، او را در گور بگذارد. او در تمام طول فیلم، با کمترین میزان دیالوگ و بیشترین قدرت در نگاه و مکث، تنهایی و اضطراب فلسفی شخصیت را منتقل می‌کند. باری‌اش نه نمایشی است و نه متکی بر احساسات بیرونی؛ بلکه درونی، کنترل‌شده و عمیق است، درست در هماهنگی با جهان سینمایی عباس کیارستمی که از اغراق و تصنع فاصله دارد. کیارستمی در انتخاب ارشادی، همان چیزی را می‌خواست که همیشه در فیلم‌هایش می‌جست: چهره‌ای واقعی، بی‌ادعا و صادق. ارشادی با حضورش در «طعم گیلاس» نه‌تنها این نگاه را به کامال رساند، بلکه معنایی تازه به مفهوم «بازنگر غیرحرفه‌ای» بخشید؛ حضوری که صداقت و سکوت خود نیرو می‌گیرد. باری او چنان با بافت شاعرانه و فلسفی فیلم درهم‌تنیده است که گویی خود کیارستمی از خلال او سخن می‌گوید. نتیجه این ایفای نقش هنرمندانه یکی از ماندگارترین نقش‌آفرینی‌های تاریخ سینمای ایران است؛ حضوری مینیمال اما تأثیرگذار، که هنوز پس از سال‌ها، مخاطب را به تأمل درباره زندگی و مرگ وامی‌دارد.

نیست. درون‌مایه مرکزی فیلم، همین حس از دست‌رفتنی است؛ گویی آرزوها، شورها و آرزمان‌ها ارشادی با بازی مینی مال، سکوت‌مدار و موج‌دار خود، چهره روشنفکری را مجسم کرد که دیگر نه اهل شور است و نه اهل خشم، بلکه در میانه‌ای از درنگ و تأمل، به نوعی عرفان پناه برده است. محمود، همانند بسیاری از روشنفکران، در میانسالی به نوعی عرفان‌گرایی پناه می‌برد. در مواجهه با بن‌بست، به باغ بازمی‌گردد، به درختی که نماد طبیعت، تداوم و زایش است، اما این بار خشکیده. او دیگر نه می‌تواند جهان را تغییر دهد، نه خود را. تنها می‌ماند، در کنار درختی که بوی کفش‌های کتانی میم را می‌دهد و به جای شور و نوشتن، به سکوت و مراقبه پناه می‌برد. این وجه از نقش، شباهتی عمیق با کاراکتر او در طعم گیلاس دارد. در هر دو فیلم، او انسانی است که در مرز زندگی و مرگ ایستاده. در فیلم کیارستمی، مردی است در جست‌وجوی مرگی آگاهانه و در درخت کلابی، مردی است در طلب حیاتی از دست‌رفته. یکی در دل بیابان، دیگری در باغ؛ اما هر دو در جست‌وجوی معنا. در نگاه اول، یکی مرگ‌خواه و دیگری خاطره‌خواه است، اما در عمق، هر دو از یک خستگی کهن می‌آیند؛ خستگی از ناگامی‌های تاریخی. از همین رو، باری ارشادی در هر دو فیلم، سیمای روشنفکری را به تصویر می‌کشد

که میان میل و ملال، میان ایمان و شک و میان عشق و وظیفه معنی‌مانده است. ارشادی در این میان چون روحی سرگردان است؛ میان گذشته و حال، میان آرزمان و واقعیت. او نه به گذشته بازمی‌گردد و نه در حال می‌زید. تنها یاد می‌کند و می‌نگرد، همچون درختی که دیگر بار نمی‌دهد اما هنوز بوی بهار را در ریشه‌هایش دارد. مرگ ارشادی، یادآور خاموشی نسلی از بازیگران اندیشمند سینمای ایران است که نه‌تنها نقش می‌ساختند، بلکه اندیشه را تصویر می‌کردند. او با چهره آرام، صدای متین و نگاه خسته‌اش، چهره روشنفکری را نشان داد که در نهایت، از تغییر جهان به تغییر خویش می‌رسد؛ اما حتی در این تغییر نیز توقف ندارد. درخت کلابی، آخرین تصویر از روشنفکری است که میان عشق و اندیشه و مرگ، در جست‌وجوی معنا به درخت می‌پیوندد. مرگ مهرجویی و ارشادی، گویی دو برگ از یک دفتر بسته‌اند: کارگردان و بازیگری که هر دو در درخت کلابی به نوعی پایان روشنفکری ایرانی را تصویر کردند. مهرجویی خالق جهانی بود که در آن عقل و احساس، فلسفه و عشق در جدالی بی‌پایان بودند و ارشادی تجسم همان روشنفکری بود که در میان این دو، فرسوده و تنها ایستاد. گویی محمود سرانجام در باغی دیگر به دیدار خالق خوش رفته است، زیر همان درختی که سال‌ها پیش میوه نداد اما در خاطره ما سبز ماند.

به بهانه درگذشت همایون ارشادی

خدا حافظی با طعم گیلاس

یادداشت

جواد صفوی

منتقد سینما

خبر کوتاه و غم‌انگیز بود. همایون ارشادی، بازیگر سینما و تلویزیون درگذشت. بازیگری با سی سال سابقه در ایفای نقش‌های عمدتاً سینمایی از محمود در «درخت کلابی» (داریوش مهرجویی، ۱۳۷۶) تا آتاسیوس فیلم «اکورا» ساخته آخاندرو آمه‌ناپار (۲۰۰۹)؛ با این حال چهره بی‌حالت و چشمان کم‌فروغ و خیره‌آقای بدیعی مرموز و کم‌حرف «طعم گیلاس» که به نوعی شناسنامه تصویری این فیلم هم بود، به یادماندنی‌ترین نقشی است که از این هنرمند در یاد و خاطره سینمادوستان به جای می‌ماند. آقای بدیعی در این فیلم به دنبال مرگی خودخواسته دست به دامن این‌و آن و آن تاروی جسدش خاک بریزند. داستان عجیب، و در زمان خودش آوانگارد «طعم گیلاس» بدون شک با آقای بدیعی به نه خط رسیده‌نیض می‌زد. زنده‌یاد کیارستمی برای این فیلم چهره‌ای انتخاب کرد که بی‌شباهت به فرهاد خرمند، بازیگر «زندگی و دیگر هیچ» نبود. می‌شد اینطور تخیل کرد که آقای بدیعی تصویری به‌روز شده از همان کارگردانی است که روزی نگران سرنوشت بازیگرانش پس از زلزله به دل جاده زده بود. آقای بدیعی «طعم گیلاس» افسرده، تنها و مضطرب به غروب آفتاب از منظره مجاور موزه تاریخ طبیعی می‌نگریست و پس از شنیدن حرف‌های پیرمرد کارگر موزه برای لحظه‌ای دچار تردید شده بود. بازگشت واز پیرمرد خواست که وقتی بالی‌گور او رسید، پیش از آن که خاک بر جنازه وی بریزد، او را صدا بزند و شانه‌اش را تکان دهد؛ شاید آقای بدیعی تصمیمی که حیات و مسامح یک انسان را با چشیدن طعم گیلاس و توت گره زده بود، وراي داستان و هدایت عباس کیارستمی نیازمند بازیگری بود که تماشاگر بدون پیش‌زمینه ذهنی نسبت به چهره او، با دقت در عمق نگاه

او لحن ادای کلماتش بتواند آن تصمیم و این شک را بپذیرا باشد. هنر همایون ارشادی در «طعم گیلاس» زدودن پیش‌داوری و عدم برقراری تعمدی رابطه حسی با مخاطبی بود که می‌خواست بداند چرا آقای بدیعی دست به آن تصمیم مهم زده. همایون ارشادی از دهه هفتاد میلادی در ونگورر کانادا به عنوان معمار مشغول به کار بود و پیش از رسیدن به این شاه نقش شاید هیچ‌وقت تصور نمی‌کرد مسیر زندگی‌اش اینطور با سینما گره بخورد. یک اتفاق ساده در یکی از خیابان‌های تهران همه چیز را تغییر داد. خودش تعریف کرده بود که یک روز پشت چراغ قرمز منتظر بود که ناگهان کسی به شیشه ماشینش زد. وقتی سرش را برگرداند، با چهره‌اشانی عباس کیارستمی روبرو شد؛ فیلسازی که ناشی از سینمای ایران و جهان شناخته‌شده بود. ارشادی شیشه را پایین کشیده بود و کیارستمی گفته بود: «من عباس کیارستمی‌ام. دارم فیلمی می‌سازم و فکر می‌کنم شما برای نقش اصلی مناسبید.» فردای آن روز، کیارستمی به دفتر او رفت تا پیش‌تر صحبت کنند. باری همایون ارشادی در «طعم گیلاس» نقطه تلاقی شگفت‌انگیز میان واقعیت و سینماست؛ حضوری که نه از مسیر آموزش‌های آکادمیک بازیگری، بلکه از دل زندگی روزمره و نگاه انسانی

کیارستمی در انتخاب ارشادی، همان چیزی را می‌خواست که همیشه در فیلم‌هایش می‌جست: چهره‌ای واقعی، بی‌ادعا و صادق. ارشادی با حضورش در «طعم گیلاس» نه‌تنها این نگاه را به کامال رساند، بلکه معنایی تازه به مفهوم «بازنگر غیرحرفه‌ای» بخشید؛ حضوری که صداقت و سکوت خود نیرو می‌گیرد. باری او چنان با بافت شاعرانه و فلسفی فیلم درهم‌تنیده است که گویی خود کیارستمی از خلال او سخن می‌گوید. نتیجه این ایفای نقش هنرمندانه یکی از ماندگارترین نقش‌آفرینی‌های تاریخ سینمای ایران است؛ حضوری مینیمال اما تأثیرگذار، که هنوز پس از سال‌ها، مخاطب را به تأمل درباره زندگی و مرگ وامی‌دارد.

سپرست معاونت هنری در افتتاحیه نمایشگاه «به آینده سپرده شد» بهرام دبیری

موزه هنرهای معاصر امن‌ترین مکان هنری است

دهمین فستیوال پیانو کلارا برگزار می‌شود

کشف استعداد های موسیقی در یک رویداد هنری

گزارش

نداسیجانی

گروه فرهنگی

دهمین فستیوال تخصصی پیانو کلارا با افزوده شدن بخش موسیقی ایرانی از ۲۵ تا ۲۷ آبان‌ماه در فرهنگسرای نیاوران برگزار می‌شود. حمیدرضا نوربخش در نشست خبری این رویداد هنری که در خانه موسیقی برگزار شد، اظهار کرد: «فستیوال رقابتی پیانو کلارا دهمین سال برگزاری خود را می‌گذراند و باید گفت رویدادی موفق و تأثیرگذار در کشف استعدادهاست، البته دلیل این موفقیت وجود هنرمند و مدرس موسیقی خاتوم کلاراست. ایشان سال‌ها در ایران حضور داشتند و به مدت ربع قرن تأثیر زیادی ایجاد کرده‌اند و استعداد های شهرستانی را در این فستیوال شناسایی و معرفی کردند، چرا که نگاهشان کاملاً هنری است و دلسوز هستند و هرگز نگاهشان تجاری نبوده است.» مدیرعامل خانه موسیقی ایران در ادامه صحبت‌هایش به افزوده شدن بخش موسیقی ایرانی به جشنواره خبر داد و گفت: «اضافه شدن این بخش از برنامه‌های مهمی بود که در نظر داشتیم و خوشبختانه اسامی محقق شد. داوران ویژه‌ای نیز در این حوزه اضافه خواهند شد تا آثار مربوط به موسیقی ایرانی را داوری کنند. امیدوارم اسامی شاهد دوره‌ای پر بار و معرفی استعداد های درخشان تازه‌ای در عرصه موسیقی کشور باشیم. تلاش ما این بوده برگزیدگان فستیوال در برنامه‌های مختلف معرفی شوند

از جمله جشن سالانه، نشست‌های ماهانه با برنامه‌هایی که در طول سال برگزار می‌شود.» او در ادامه با تأکید بر دولتی نبودن فستیوال بیان کرد: «علاقه‌مند نیستم این برنامه رنگ و بوی دولتی پیدا کند. خانه موسیقی نهادهای مستقل است و خواست برگزار کنندگان هم این است که این استقلال حفظ شود.» نصیرحیدریان، رهبر ارکستر و داور جشنواره موسیقی «پیانو کلارا» در ادامه این نشست رسانه‌ای گفت: «نگاه ما به فستیوال رقابتی پیانو کلارا فقط مسابقه‌ای نیست و مهم حضور دانشجویان و شهروستانی هاست. قاعدتاً این تعامل دنیای جدیدی را رقم می‌زند.» کلارا «بوکوچاوا، مدیر هنری این جشنواره با راهمیت توجه به استعداد های شهرستان‌ها تأکید کرد و افزود: «از نگاه من نباید تمرکزمان فقط روی تهران باشد. من با جوانان بسیاری در شهرهای مختلف ایران کار کرده‌ام و با بسیاری بگویم استعداد های بی‌ظنیری هستند. گاهی دلم می‌سوزد وقتی می‌بینم چقدر توانایی دارند اما فرصت کافی برای دیده‌شدن پیدا نمی‌کنند. باید این بچه‌ها را تشویق و حمایت کنیم.»

توجه جدی به بانوان هنرمند در سند موسیقی

حمیدرضا نوربخش در پاسخ به «ایران» درباره اینکه برگزاری چنین فستیوال‌هایی تا چه مدت می‌تواند در کشف و استعدادیابی نسل جوان اثرگذار باشد، گفت: «فستیوال‌هایی که با محوریت استعدادیابی برگزار می‌شود، هدفش کشف قابلیت‌های پنهان نسل جوان است که تا به امروز به جامعه معرفی نشده‌اند. به‌طور مثال هفده دوره از برگزاری جشنواره ملی موسیقی جوان می‌گذرولی تداوم آن همچنان نیاز جامعه هنری است. اما اینکه این فستیوال‌ها چگونه هدایت شوند ضرورت

بهرام دبیری، مدیر هنری موزه هنرهای معاصر، یک نمایشگاه «به آینده سپرده شد» را از کلیه متقاضیان دعوت به عمل می‌آید از تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۱ لغایت ۱۴۰۴/۰۸/۲۴ جهت آگاهی از شرایط و شرکت در مزایده به آدرس اینترنتی www.saipayadak.org و جهت بازدید خودروها به نشانی: تهران- چهارراه ایران خودرو (جاده قدیم کرج) - به سمت شهرک دانش- خیابان گرمائی- انبار اقلاد نامطبق شرکت سایپا یدک و سایت اینترنتی شرکت به آدرس www.saipayadak.org مراجعه نمایند. شماره تماس: ۰۲۱۶۶۲۴۹۹۴

روابط عمومی سایپا یدک

گروه فرهنگی/ شلوغی روز گذشته در راهروهای مدور موزه هنرهای معاصر، یک رخداد تازه را با خود به همراه داشت؛ افتتاح نمایشگاه «به آینده سپرده شد»، مجموعه هنرمند نقاش. در این نمایشگاه، بیش از ۶۵ اثر نقاشی از دوره‌های مختلف کاری بهرام دبیری

سپرست معاونت هنری در افتتاحیه نمایشگاه «به آینده سپرده شد» بهرام دبیری

موزه هنرهای معاصر امن‌ترین مکان هنری است

که دربرگیرنده مضامینی چون اسطوره، عشق و خشونت است به نمایش گذاشته شد. در بیانیه نمایشگاه «به آینده سپرده شد» به قلم امیرسقراطی و حسین گنجی، آمده است: «موزه هنرهای معاصر تهران طی نزدیک به نیم‌قرن نه فقط یک مرکز نمایش هنر، بلکه حافظه بصری یک سرزمین بوده است؛ نهادهای که میان

سنت و مدرنیته، گذشته و آینده و ایران و جهان پیوند برقرار کرده و به تعبیر آندره مالرو، ثابت کرده موزه معبد زمان است، جایی که روح آثار از فراموشی نجات پیدا می‌کنند.» محمد مهدی احمدی، مشاور عالی وزیر و سرپرست معاونت هنری در گفت‌وگو با خبرنگار «ایران» درباره آثار اهدایی بهرام دبیری به موزه هنرهای معاصر تهران گفت: «حضور هنرمندان برجسته مثل بهرام دبیری باعث تشویق هنرمندان دیگر می‌شود تا آثارشان را به موزه هنرهای معاصر و ارشاد اسلامی بیاورند. هنرمندان توجیه می‌شوند که هیچ جایی مثل موزه هنرهای معاصر تهران نتوانند پیدا کنند که آثارشان را سالم نگه دارند تا نسل‌های آینده بتوانند از این آثار حسن استفاده را ببرند و نگرانی خودشان از بین می‌رود.» احمدی با بیان اینکه یکی از راه‌های تشویق هنرمندان به اهدای آثارشان به موزه هنرهای معاصر در توجیه این مسأله است که وقتی آثارشان را اهدا می‌کنید، سال‌ها اسم شما مانند کمال‌الملک در موزه هنرهای معاصر ثبت است، گفت: «باید سعی کنیم در کنار آثاری که از گنجینه موزه به کشورهای دیگر امانت داده می‌شود هفته‌های فرهنگی

سپرست معاونت هنری در افتتاحیه نمایشگاه «به آینده سپرده شد» بهرام دبیری

موزه هنرهای معاصر امن‌ترین مکان هنری است

© ۱۴۰۴ - کلیه حقوق محفوظ است. | این وبسایت به‌عنوان یک رسانه خبری-فرهنگی فعالیت می‌کند. | آدرس: تهران، خیابان ولیعصر، پلاک ۱۲۳ | تلفن: ۰۲۱-۱۲۳۴۵۶۷۸ | ایمیل: info@irannews.ir